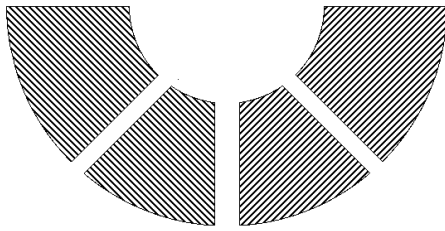
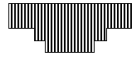

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de
provincieraadszitting

10 oktober 2002

OPENBARE ZITTING

BEGROTINGSBESPREKINGEN

Het cultuurdebat

P. 298 : PROVINCIAAL ARCHEOLOGISCH MUSEUM - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN M.B.T. DE 3E VLEUGEL VAN HET PAM VELZEKE

De heer De Loor

Collega's,

Ik heb de voorbije jaren al verschillende keren tussenkomsten gehouden over het PAM Velzeke (Provinciaal Archeologisch Museum Velzeke), het vroegere PAMZOV (Provinciaal Archeologisch Museum Zuid-Oost-Vlaanderen). Wat was het toch mooi !

Velen onder u weten dat dit museum mij nauw aan het hart ligt. Ik ga de tussenkomsten uit het verleden uiteraard niet herhalen. Ondanks mijn verschillende tussenkomsten in het verleden stel ik vast dat we nog bijna even ver staan als twee, drie jaar geleden.

Wanneer we kijken naar de begroting 2003 bij het artikel "Investerings PAM - constructies en gebouwen in aanbouw" zien we dat er 4 565 000 EUR voorzien is voor enerzijds de oprichting van het provinciaal Erfgoedcentrum in Ename en anderzijds de uitvoering van consolidatiewerken te Ename. Dit alles kunnen we ook leren uit de toelichting die met de begroting meegestuurd is. We moeten dus andermaal vaststellen dat er niets is voorzien voor de bouw van de derde vleugel in het PAM Velzeke.

Reeds 10 jaar geleden werd door de hoofdconservator, de heer Rogge, de behoefte aan een bijkomende ruimte gesignaleerd aan de toenmalige directeur van de dienst Cultuur. Over de moeilijkheden die dit uitbreidingsdossier sinds 1994 kende - want toen kwam het eigenlijk een beetje op kruissnelheid - wil ik het deze keer niet hebben. Reeds bij een vroegere gelegenheid gaf ik hiervan een overzicht. Toch wil ik voor de nieuwelingen in deze raad een aantal historisch belangrijke momenten aanhalen.

Ik wil u onder andere niet onthouden dat de provincieraad in de zitting van 17 september 1997, meer dan vijf jaar geleden, de definitieve beslissing nam om over te gaan tot de verwerving bij wijze van onteigening tot algemeen nut van het perceel bouwgrond gelegen naast het museum met een kadastrale oppervlakte van 2 060 m².

In de loop van 2000 werd deze onteigening een feit. In de zitting van 13 juli 2000, dus ook weer meer dan twee jaar geleden, ging de bestendige deputatie formeel akkoord met het voorstel tot oprichting van een nieuwe derde vleugel voor het PAM Velzeke waaraan toen een kostenraming verbonden was van 110 miljoen BEF, inclusief BTW en erelonen. Mijnheer Lootens heeft het gisteren gezegd naar aanleiding van het Forum, ik weet niet in hoeverre we de bouwplannen zoals men ze toen had, nog kunnen realiseren voor deze 110 miljoen BEF.

In de beleidsverklaring van de bestendige deputatie 2001-2006 wordt vermeld dat het vanzelfsprekend is dat het samenwerkingsverband Velzeke-Ename streeft naar een landelijke erkenning en dat hiervoor een verdere uitbouw van het PAM vereist is. Ter herinnering : er werd een landelijke erkenning aangevraagd, maar we hebben die twee jaar geleden niet gekregen omwille van een paar overwegingen die gemaakt zijn over Ename en Velzeke. Men ging er inderdaad van uit - en de beleidsverklaring bewijst dat de deputatie de intentie had - dat door een aantal aanpassingswerken aan de infrastructuur men deze landelijke erkenning op termijn zou krijgen.

Ik citeer nu wat letterlijk in de beleidsverklaring 2001-2006 staat : "Deze verdere uitbouw van het PAM vereist ten eerste de uitbreiding van infrastructuur, in de locatie Velzeke de uitbouw van het archeologisch park en de uitbreiding van het museum met een derde vleugel waar een goed uitgerust depot en een conservatie- en restauratieruimte worden ondergebracht".

DEBATTEN

Duidelijker kan het volgens mij niet. Naar aanleiding van een interpellatie van mijzelf die ik hield in 2000, dus toch weeral twee jaar geleden, antwoordde de gedeputeerde voor cultuur en ik citeer hem : "Onze architecten zijn nu volop bezig met de voorbereiding van dit dossier. Nu wij daar eindelijk ook eigenaar geworden zijn, kunnen we de procedure starten, de plannen maken, de bouwvergunningen aanvragen, enz. Het is nog niet voor morgen, maar hopelijk voor overmorgen, want dat we daar in Velzeke behoefte aan hebben, staat buiten kijf."

Ik moet vandaag echter vaststellen dat de ambtenaren nog steeds moeten aanvangen met een en ander. Van ontwerpen is, voorzover ik weet, absoluut nog geen sprake. Ik moet eerlijk toegeven dat dit mij toch wel wat ontmoedigt. Het is al zo dikwijls aangekondigd, maar het aanstellen van een ontwerper komt maar niet van de grond. Mijnheer de Gedeputeerde, u hebt het in het verleden als voorzitter van de vzw op de raad van beheer ook nog aangekondigd dat een ontwerper zou worden aangesteld. Het opmaken van de nodige bestekken, ondanks de overeenkomsten met het Erfgoedcentrum te Ename, moest in april van dit jaar nog steeds gebeuren. Hoever staat het hiermee ?

De uitspraken van de eerste gedeputeerde van twee weken geleden - ik bedoel daarmee de verklaring die hij bij de begroting heeft gegeven - hebben mij ernstig verontrust. Meer bepaald had hij het over een aantal engagementen uit de vorige legislatuur - waarbij hij de derde vleugel van het PAM Velzeke al dan niet bewust is vergeten vernoemen - die zeker worden nagekomen in deze legislatuur. Ik heb daarnet het engagement van de deputatie met betrekking tot de derde vleugel aangehaald, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, maar hij is er jammer genoeg niet.

Voorts stelt de eerste gedeputeerde : "Onafgezien van de mogelijke gevolgen van de resultaten van het kerntakendebat, blijft er naar de tweede helft van de legislatuur weinig of geen financiële ruimte beschikbaar voor nieuwe initiatieven". Ik weet ook niet of dit als nieuw kan beschouwd worden. En dat deze nieuwe initiatieven "slechts zullen worden voorgesteld en uitgevoerd in de mate dat financiële ademruimte kan gecreëerd worden door het herschikken van bestaande kredieten".

Ten slotte stelt de eerste gedeputeerde, die namens de deputatie spreekt, dat de begrotingswijzigingen beperkt zullen blijven tot het hoogst noodzakelijke, wat men hieronder ook moet verstaan. Ik had hem hier graag gezien, maar waarschijnlijk is hij er om terechte redenen niet. Ik had graag van de eerste gedeputeerde of van een aantal leden uit zijn fractie die beweren het museum een warm hart toe te dragen - maar ik stel vast dat ook deze die ik bedoel hier niet zijn - geweten of ze het hiermee eens zijn. Ik wacht hiervoor hun reactie af. Ik had de reacties, gelet op hun bedrijvigheid uit het zeer recente verleden, eerder verwacht. Maar goed, we wachten af.

Indien het waar is en de bouw van de derde vleugel op de lange baan wordt geschoven, voel ik mij toch wel bekocht. Bijna kritiekloos hebben we vorig jaar aanvaard dat er zonder enig voorafgaand engagement en zonder vermelding in de beleidsverklaring 2001-2006 van een jaar eerder, een erfgoedcentrum wordt gebouwd in Ename met een voorlopig geraamde kostprijs van 200 miljoen BEF. Slechts een inderhaast bijeengeroepen commissie Kunst en Cultuur heeft zich over dit dossier gebogen en klaar was Kees. Laatst nog keurden we de inplanting goed van een aantal bureelcontainers op de site Ename en dit allemaal, weliswaar terecht, zonder problemen. Bestekken, enz. voor het Erfgoedcentrum zijn reeds lang opgemaakt.

Ik trek het waardevolle van deze laatste initiatieven niet in twijfel, zelfs integendeel. Ik benadruk zelfs het tegendeel. Het kan echter niet dat een dossier waarvoor het engagement van de deputatie én de raad dat al zolang bestaat hierdoor op de lange baan wordt geschoven, en laat mij toe, Voorzitter, slechts in tweede orde wordt behandeld. Ik hoop dan ook dat de bevoegde gedeputeerde met beter nieuws kan komen straks en dat de realisatie of toch minstens de aanvang van de werkzaamheden op het terrein er nog kan komen in deze legislatuur. Ik reken eerlijk gezegd in dit dossier ook op de steun van de andere meerderheidspartijen.

Dank u.

**P. 298 : PROVINCIAAL ARCHEOLOGISCH MUSEUM - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW : TUSSENKOMST
M.B.T. DE STRUCTUUR VAN HET BESTUUR VAN HET PAM VELZEKE**

De heer Lootens

Uiteraard alleen aanvullend op hetgeen mijnheer De Loor heeft gezegd - niet namens zichzelf, want iedereen spreekt in de begrotingsdebatten namens de fractie. Ik heb de wordingsgeschiedenis van Velzeke meegemaakt in deze raad in een ander leven toen ik zat waar mevrouw Van der haeghen zit. Ik wil iets zeggen, heel eigenaardig, over mijnheer De Loor zèlf. Er zijn vele soorten beheerders in vzw's en maatschappijen. Velen van ons beheren iets, maar zijn er in feite niet bij betrokken. Ze komen binnen - ik noem ze de krikkrakgeneratie -, scheuren de enveloppen ostentatief open en kijken wat de dagorde van die dag is.

Er zijn ook beheerders die dat doen uit verplichting. Ik kan me voorstellen dat de voorzitter van het PAM Velzeke dat ook doet met een zekere verplichting. Hij is voorzitter, maar hij is ook gedeputeerde. En dan heb je het soort beheerder zoals mijnheer De Loor. Laat ons zeggen dat mijnheer Van Der Meiren dit doet vanuit een helikopterzicht : hij moet Gent in het oog houden, hij moet Doel en Ronse in het oog houden. Mijnheer De Loor is een onderzoeker met de microscoop. Velzeke beschouwt hij zo'n beetje als zijn eigen levenswerk. Hij volgt Velzeke met een grote gedrevenheid en dat is noodzakelijk. Als je het van ver volgt vanuit de raad en niet vanop die banken daar, dan komt er niet veel van in huis, dat is duidelijk. Dat is natuurlijk de rol van mijnheer De Loor. Blijf op die nagel slaan - dat zit ook een beetje in zijn familie - zodanig dat hij klinkt, want een nagel wordt rond door erop te kloppen.

Ten tweede kaart hij ook steeds de samenwerking aan met minder envergure, maar hij bedoelt : we hebben in deze raad al veel gesproken over fusie, over het einde van de vzw in Zottegem en over het in de provincie brengen van het beheer en het ontnemen van het beheer van die vzw. Ename is zo'n provinciaal museum.

Hoever staat het met dat dossier, Mijnheer de Gedeputeerde ? U heeft vier jaar geleden gesproken over het feit dat er een goede samenwerking moet komen. Samenwerking voor mij betekent samen beheren, betekent overleg tussen de twee raden van beheer en betekent ook een gezamenlijke planning. Samenwerking betekent bijvoorbeeld ook, Mijnheer de Gedeputeerde, toeleiding naar elkaars museum, in publicaties bijvoorbeeld. Hoe zit dat ? Leidt men naar mekaar toe ? Daaruit blijkt dat we mekaar helpen, ook qua publiek. Wie naar Ename komt, zal misschien ook gratis naar Velzeke gaan. Het is een volledige andere periode, het is 1 000 jaar vroeger, en omgekeerd. Gebeurt dat ? Als dat niet gebeurt - en van hieruit weten wij dat niet - dat is dat niet goed, want dan is het een samenwerking of een fusie om het niet en dan zou het beter apart blijven.

De financiering en de structuur - en op dit vlak gaat mijnheer De Loor niet akkoord met mij en scheid ik mij enigszins af van zijn stelling - zijn nog altijd schabouwelijk. Het kon niet anders in 1991. Vandaag moet het anders kunnen en ik vind dat we tegen 2006 een duidelijke structuur moeten hebben. Ename is een provinciaal museum, alles wordt hier besproken en van hieruit wordt het ook bestuurd, alleen met mensen van de provincie.

Zottegem - naast onze tientallen miljoenen per jaar aan Velzeke - stort de grote som van 500 000 BEF in de kas, maar is blijkbaar zeer geïnteresseerd in Velzeke want ze stuurt navenant veel meer beheerders. Daar is de verhouding zoek alhoewel ik er geen probleem mee heb dat mensen van ter plekke de daden van beheer stellen, beter dan diegenen die van Kruikeke naar Velzeke moeten komen, dat begrijp ik wel. Ik vind echter dat dit prachtige educatieve museum - het is een museum met een groot educatief gehalte voor jonge mensen - te weinig geldelijke steun krijgt van de gemeente waar het gelegen is, de stad Zottegem. Mijnheer De Loor spreekt over de financiën, hij kent dat veel beter dan ik en hij stelt terecht vragen over beloftes die gedaan zijn in het verleden, ik wil weten hoe het zit met de fusie die we eerst voor ogen hadden. Hoe zit het met de samenwerking nu ? Hoe zit het met het gezamenlijke beheer ? Laat mij toe te zeggen dat het daarover zeer stil is in deze raad en het is goed dat mijnheer De Loor - en daarvoor bewonder ik hem altijd - met de vasthoudendheid die hem eigen is, dat dossier steeds opnieuw in deze raad brengt. Het is een belangrijk museum en wij hebben in deze raad altijd gedacht dat ze zodanig dicht bij mekaar liggen dat ze samen moeten kunnen komen. Zeker wanneer het financiële gedeelte voor het grootste stuk uit onze raad komt, moet het samen kunnen en mag het in feite niet apart.

DEBATTEN

De heer Beke

Voorzitter, Collega's,

Ik voel mij als voorzitter van de VLD-fractie uitgenodigd om even tussen te komen omdat collega De Loor duidelijk een link heeft gelegd naar de VLD-fractie en in die zin uitnodigt tot een antwoord van mij. Ik denk dat hij straks een antwoord zal krijgen op de vraag die hij aan de gedeputeerde heeft gericht.

Ik zal antwoorden op de zaken in verband met de fractie, dat is mijn verantwoordelijkheid. Wij staan achter het museale beleid van onze deputatie, ik heb dat trouwens gisteren gezegd in mijn tussenkomst over cultuur, maar dat wil niet zeggen dat we geen kritiek hebben. Wij zijn ook bekommerd over het verdere beleid dienaangaande, zeker ook over Velzeke, maar u weet dat wij dit beleid als VLD loyaal ondersteunen en ook als loyale coalitiepartners in deze meerderheid denk ik dat wij eerst moeten luisteren naar wat de gedeputeerde ons zal antwoorden.

Op basis daarvan kunnen we, wanneer het ons niet zou zinnen of wanneer wij vinden dat het niet beantwoordt aan onze vragen, in de commissie, in de raad van beheer en ook in de fractie klaar en duidelijk een uitspraak doen. Maar tot zover kan ik alleen maar bevestigen dat onze fractie achter het beleid staat zoals het nu is gevoerd en wij zijn ook benieuwd naar wat de gedeputeerde zal antwoorden.

P. 298 : PROVINCIAAL ARCHEOLOGISCH MUSEUM - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW : BEDENKINGEN BIJ DE OPRICHTING VAN EEN PROVINCIAAL ERFGOEDCENTRUM IN HET PROVINCIAAL ARCHEOLOGISCH MUSEUM TE ENAME

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

De oprichting van een provinciaal erfgoedcentrum betreft een zeer belangrijke investering. Mijnheer De Loor sprak daarnet over 2 miljoen BEF. Ik denk dat het meer is of ik moet mij vergissen. Voor 2002 is het 5,2 miljoen EUR en 4,5 miljoen EUR voor 2003. Totaal is dat ongeveer 10 miljoen EUR of 400 miljoen BEF.

Het erfgoed van Ename bewaren voor het nageslacht is zeker te verdedigen en waardevol. Maar dit erfgoed, dat reeds virtueel heropgebouwd is, zou zeker tot zijn recht komen met de wederopbouw van de oude abdij, al dan niet op de site van de ruïne. Ik wil hierbij de fractieleider van de CD&V nog eens citeren : "Tijd is een genadeloze factor." Wat zal er nog overschieten van die ruïne binnen twee eeuwen ? Heeft de deputatie dat overwogen ? En op hoeveel schat men de finale kostprijs van het geplande Erfgoedcentrum ? Gaat men ook aandacht besteden aan de opeenvolgende historische gebeurtenissen die de abdij van Ename heeft meegemaakt in de ruime zin van het woord ? Gaat de kerk van Ename ook een rol spelen in het nieuwe project ?

P. 300 : MONUMENTAAL CULTUREEL PATRIMONIUM - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW : TUSSENKOMST OVER DE ZWALMMOLEN

De heer Waterschoot

Collega's,

De Zwalmolen werd indertijd aangekocht door het provinciebestuur met het oog op de algemene toeristische promotie van de Zwalmolen en de Zwalmstreek.

Het provinciebestuur heeft onder andere het ontmoetingscentrum (rechtover de molen) degelijk uitgebouwd, de waterhuishouding op punt gesteld en wellicht nog andere zaken aangepakt.

Spijtig genoeg is de Zwalmolen niet meer opengesteld voor het publiek. Men kan er in het toeristisch seizoen enkel nog een fiets huren, en nu, buiten het toeristisch seizoen, is deze molen enkel nog een magazijn en fietsendepot.

De Zwalmolen trekt veel toeristen aan. Wekelijks worden busreizen ingericht naar de Zwalmolen met rondritten in deze prachtige streek, meestal onder begeleiding van een plaatselijke gids, die de pracht van de streek, de ongekende wegen en de vele vergezichten becommentarieert.

Er is een reisbureau uit het Waasland dat dit jaar reeds 900 bezoekers naar de Zwalmolen bracht met rondrit door de Zwalmstreek, de Geuzenhoek, een bezoek aan een brouwerij en de Ter Biestmolen en een rondleiding in de stad Zottegem.

Niettegenstaande deze prachtige reis en de vele bezienswaardigheden in de Zwalm vonden de busreizigers het toch spijtig dat de Zwalmolen, symbool van de Zwalmstreek, niet bezocht kon worden. Klacht die ondersteund werd door verschillende personen uit die streek.

Wanneer voorziet het provinciebestuur de restauratie van de Zwalmolen, waarvoor reeds kredieten werden voorzien in de vorige begrotingen, en wanneer voorziet u het openstellen van de Zwalmolen voor het publiek ?

Ik dank U voor uw aandacht.

EREDIENSTEN EN VRIJZINNIGENCENTRA

P. 308 : EREDIENSTEN - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW : SINT-BAAFSKATHEDRAAL : ALGEMENE BEDENKINGEN EN VRAGEN OVER HET VERPLICHTE KARAKTER OM IN DE BEGROTING 1 400 000 EUR IN TE SCHRIJVEN VOOR HET TOEGANKELIJK MAKEN VAN DE SINT-BAAFSKATHEDRAAL VOOR GEHANDICAPTEN. ALGEMENE BEDENKINGEN EN VRAGEN BIJ DE TECHNISCHE UITVOERING VAN DIT VOORNEMEN

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

Alhoewel het onderwerp strikt genomen niks te maken heeft met cultuur, denk ik toch dat ik best nu mijn tussenkomst houd omdat de gedeputeerde in het geheel van zijn antwoord regelmatig naar de Sint-Baafskathedraal, en dan vooral naar de restauratie van het hoogkoor, zal verwijzen.

Ik besef dat ik mij op glad ijs begeef met een tussenkomst rond de zinvolheid om de Sint-Baafskathedraal volledig voor gehandicapten toegankelijk te maken. De contacten die ik echter de voorbije twee weken met een aantal organisaties had die de doelgroep vertegenwoordigen, en dit aan de hand van het dossier dat ik via het inzagerecht waarover provincieraadsleden beschikken op de diensten kon inkijken, hebben mij echter wat meer stevigheid onder mijn voeten gegeven. Ook voor deze organisaties actief in een sector waar de noden reëel en groot zijn en de middelen eigenlijk altijd schaars zijn, is een kosten-batenanalyse immers belangrijk, zeker als het een investering betreft van 4 miljoen EUR, zijnde 56,4 miljoen BEF.

Het is tevens de moeite waard om dit dossier ook in deze provincieraad eens te analyseren. De kredieten staan in de ontwerpbegroting 2003 ingeschreven onder de hoofding "Wettelijk of decretaal opgelegde uitgaven" en in feite in het kader van de eredienst, zeg maar het misschien vermaledijde concordaat tussen de paus en Napoleon uit 1804-1806.

Nu, alvast deze titulatuur klopt niet. We zijn als overheid verplicht om het gebouw te onderhouden, maar deze investering valt niet onder gewoon onderhoud. We zijn inderdaad verplicht om verliezen van de kerkfabriek aan te zuiveren, maar deze uitgaven zijn nog niet gebeurd, dus we kunnen moeilijk iets aanzuiveren wat in feite nog niet is gerealiseerd. Het betreft hier dus investeringen die we als provincie vrijwillig doen. Bovendien gaat het om investeringen in het patrimonium van derden, hier toevallig de kerkfabriek van Sint-Baafs.

Dat het hier om een investering aan derden gaat, blijkt ook duidelijk uit het antwoord dat ik op mijn vragen van de diensten kreeg ter voorbereiding van deze begroting. Herinner u de vele onduidelijkheden die in de toelichtingen zaten, vele onduidelijkheden die bij de artikels in de teksten waren geslopen. Er wordt in de antwoorden die ik kreeg immers nu al aangekondigd dat de kredieten in de ontwerpbegroting 2003 in feite verkeerd staan ingeschreven en dat, juist omdat de provincie geen eigenaar is van het gebouw, we bij een eerste begrotingswijziging deze kredieten zullen zien verhuizen naar een ander begrotingsartikel, iets wat ook staat te lezen in het verslag van de provincieontvanger aan de raad betreffende deze ontwerpbegroting.

Hoe en wanneer is dit investeringsdossier tot stand gekomen ?

Dat is in feite al een paar jaar geleden gebeurd. Op 7 april 1999 ontving de dienst Gebouwen immers een brief van de burgemeester van Gent waarin hij stelde dat hem klachten hadden bereikt dat de Sint-Baafskathedraal soms moeilijk toegankelijk was voor gehandicapten, of we daar als provincie van op de hoogte waren en of we daar eens naar konden kijken. De brief beslaat een 10-tal lijntjes en is eigenlijk een tamelijk vriendelijke standaardbrief.

DEBATTEN

De Gentse burgemeester had gelijk. Als men 's ochtends bij het openen van de kathedraal vergeet om het plankje aan te brengen dat moet dienen om de twee treden te overbruggen aan de inkom is de Sint-Baafskathedraal inderdaad moeilijk of zelfs helemaal niet toegankelijk. Dan vormen die twee treden inderdaad een onoverkomelijk obstakel. Als dat plankje er wel ligt, dan is de volledige benedenkerk van de Sint-Baafskathedraal toegankelijk, zowel voor de eredienst, als het Lam Gods, als vele andere kunstwerken.

Onze provinciale diensten zijn zeer ijverig en in opvolging van de brief van de burgemeester, werd op 11 mei 1999 een plaatsbezoek gehouden aan de kathedraal in het gezelschap van een bevoegd kannunik. Het is misschien omdat men met een kannunik op stap was, maar dan weet men natuurlijk dat de sky zeker niet de limit is. Die ligt veel hoger voor zo'n mensen. Het resultaat was een exemplarisch, technisch verslag waarbij zowel de crypte, als het hoogkoor, als alle zijkapellen werden bekeken op hun toegankelijkheid en waarbij suggesties werden gemaakt om al de onderdelen van de kathedraal toegankelijk te maken. Er werd zelfs gesproken van de installatie van sanitair voor gehandicapten. Allemaal zeer lovenswaardig. De vraag is niet of er te veel geld wordt uitgetrokken en voorzien voor het toegankelijk maken van bijvoorbeeld de crypte of het sanitair, maar wél of het zinvol is.

De belangrijkste invalshoek waarom men zou overwegen om deze ingrijpende werken te doen, is namelijk de ontsluiting van het waardevol patrimonium, de tentoonstelling die nu in de crypte te zien is van kerkelijk textiel, kelken, cibories, heiligenbeelden en dergelijke. Zeer mooie kunstwerken en schilderijen. De vraag is echter of die zaken in die crypte moeten blijven staan. Kan men niet 20, 25 miljoen BEF uitsparen door de vitrinekasten die volledig demonteerbaar zijn ergens anders op te stellen, eventueel in een andere ruimte? Is dat niet een veel lovenswaardiger, logischer, goedkoper oplossing? Er is geen enkele reden waarom dit per se in de crypte zou moeten blijven staan.

Een andere vraag is bijvoorbeeld of het zinvol is om op die plaats sanitair voor gehandicapten te voorzien. Begrijp mij niet verkeerd, ik ben een groot voorstander van dergelijke investeringen in de provincie, maar op het Sint-Baafsplein zijn op dit ogenblik al twee gehandicaptentoiletten voorhanden: een onder het Belfort aan de toeristische dienst en een in het NTG-gebouw. Is het wijs om op een afstand van 50 meter een derde investering te doen? Zouden we niet beter die investering een paar kilometer verder doen, waar misschien reële noden zijn aan dergelijke voorzieningen?

Laat ons niet zomaar dit technisch verslag - in feite is het geen echt technisch verslag, het is een denkoefening - overnemen en die investering doen. Laat ons ook met de museumconsulent eens kijken op welke manier tegen een minimale kostprijs de zaken die nu in de crypte staan toegankelijk kunnen worden gemaakt. Is het nodig dat ook het volledige hoogkoor wordt toegankelijk gemaakt als we moeten vaststellen dat ook valide mensen geconfronteerd worden met kranskapellen en zijkapellen die allemaal op slot zijn, waar men sowieso niet in kan? Vandaar dat ik enige voorzichtigheid bepleit en deze investering uitgewerkt op deze manier, zeker niet genegen ben.

Dank u.

De heer voorzitter

Bij de artikelsgewijze bespreking van deze begroting 2003, het cultuurdebat, zijn er maar liefst 20 tussenkomsten.

Ik heb genoteerd dat het punt van mijnheer Marginet, Water Music & Music for the Royal Fireworks al is beantwoord door gedeputeerde Van Gaeveren. Het punt over de Huysmanhoeve aangebracht door Patrick Gillis is ook reeds besproken door de eerste gedeputeerde De Buck.

Collega Jo De Loor zal nog een beetje moeten wachten op het antwoord van gedeputeerde De Buck.

Mijnheer Van Der Meiren, neem ruimschoots uw tijd om al deze punten zeer goed te beantwoorden. Ik heb tijd - we zijn in avondzitting - en ik veronderstel van de collega's hetzelfde.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter, Collega's,

Ik dank alle collega's voor de inderdaad vele tussenkomsten. Ik zal proberen binnen een aanvaardbare tijdspanne te antwoorden. Ik weet dat velen onder ons vanavond nog naar het Caermersklooster zouden willen gaan, maar goed, ik doe in ieder geval mijn best. Ik verontschuldig mij op voorhand wanneer het hier en daar wat kriskras zal zijn omdat ik zal proberen antwoorden zoals de vragen gesteld zijn. Wanneer ze concreet zijn, zal ik zo concreet mogelijk antwoorden. Wanneer het over algemene bedenkingen gaat, zal het minder gestructureerd zijn dan ik eigenlijk zelf wel graag zou willen.

Cultuur is uiteraard een term, een begrip waarmee men vele kanten uit kan en dat door vele mensen op een verschillende manier wordt ingevuld. De term wordt vaak gebruikt, soms ook wel eens misbruikt. Ik wil in ieder geval cultuur en het beleid dat daarop moet inspelen, zo ruim mogelijk interpreteren. Voor mij is cultuur de manier waarop mensen leven, wonen, met mekaar omgaan, aan schoonheidsbeleving kunnen doen, enz. Het leven zou zonder cultuur zeer sec, zeer droog zijn en allicht vrij snel ook tot wat men vandaag zo graag de verzuring noemt, leiden.

Dat is voor mij allemaal cultuur : de manier waarop wij leven, wonen, werken, enz. Dat doen wij niet zomaar, dat is voor een stuk geconditioneerd of in ieder geval het resultaat van een aantal, wat ik graag universele waarden zou noemen. Waarden die niet beperkt blijven tot een of ander deel van deze wereld. Universele waarden zoals vrijheid, solidariteit, respect voor de anderen, verdraagzaamheid. In elke gemeenschap proberen mensen datgene wat cultuur is en de beleving ervan, te implementeren. Zij proberen daar gestalte aan te geven en ze geven daar ook gestalte aan en dat is dan weer afhankelijk van de inzichten van dat moment, van de mogelijkheden waarover men beschikt. En ik bedoel ver en bijlange niet alleen de materiële mogelijkheden, maar ook de emotionele en intellectuele, relationele mogelijkheden, enz. dus de ervaring waarover zij beschikken. Dit alles bepaalt de manier waarop wij leven, waarop wij met andere woorden onze cultuur beleven.

Cultuur is geen statisch gegeven, cultuur evolueert. De mensen, de samenleving evolueren.

Daarenboven zal je binnen een en dezelfde samenleving een reeks subculturen hebben. Je hebt dat altijd en dat is maar goed ook en dat beïnvloedt mekaar.

Met andere woorden, cultuur is een bijzonder ruim gegeven, hetgeen het voor een overheid natuurlijk, op welk niveau dan ook, niet altijd eenvoudig maakt om te weten hoe zij daarop moet inspelen, wat haar rol kan zijn in deze. Verwachten wij van een overheid dat zij dirigistisch optreedt ? Dat zij probeert te sturen wat mensen graag moeten zien en wat zij niet graag mogen zien ? Gaat ze dat proberen doen ? Gaat ze proberen te sturen in de manier waarop mensen moeten leven, waarop mensen met mekaar moeten omgaan ? Of gaat zij aan het andere uiterste zeggen : onze opdracht in deze is nihil, is niets. Laat het maar op zijn beloop. Of hangt het daar ergens tussenin ? Of hebben wij begrip voor groeperingen, mensen die hetzij individueel, hetzij in groep hun cultuur, hun leven proberen gestalte te geven en gaan wij datgene wat uit die organisaties is gekomen levenskansen geven, gaan wij dit als overheid ondersteunen zonder dat wij de pretentie willen hebben om aan die groepen, instellingen, organisaties te zeggen wat zij concreet moeten doen ?

Dit laatste proberen wij in de vele diverse sectoren van ons cultuurbeleid al gedurende vele jaren te doen. Slagen wij er altijd in ? Allicht niet, maar ik heb in ieder geval van geen enkele collega een fundamentele kritiek of opmerking gehoord over het cultuurbeleid zoals wij dat hier in deze raad uitzetten. Ik heb een hele reeks terechte opmerkingen, bedenkingen, suggesties gehoord - het zou maar jammer zijn - waarvan er een aantal allicht zullen zijn die ons kunnen helpen bij het bijsturen van het beleid. Wanneer een samenleving evolueert, wijzigt en een overheid wil daar een steunende rol spelen, dan is het nogal logisch dat die overheid haar beleid mee moet aanpassen aan de evolutie in een samenleving.

Tot daar, Voorzitter, een stukje algemene inleiding. Graag zou ik daar veel meer over vertellen, maar ik wil geen misbruik maken, gezien dit uur van de dag en gezien wij allemaal al een dagtaak achter de rug hebben. Ik ga proberen per tussenkomst een en ander te vertellen.

Mijnheer Beke, ik kan mij in uw betoog ten volle terugvinden.

Wij zijn inderdaad, gezien onze rol en onze positie binnen het politieke landschap van dit land, niet diegenen - we pretenderen dat ook niet en we moeten dat ook niet zijn - die de algemene lijnen uitzetten. Dit is een taak die op een ander niveau moet worden ingevuld en wij kunnen dus niet anders dan proberen ons beleid in ieder geval mee gestalte te geven aan de hand van datgene wat op het Vlaamse niveau is gebeurd.

DEBATTEN

Ik volg uw kritiek op het decreet dat er effectief nog niet is, maar er waarschijnlijk zal komen, vrees ik. Een ding kan ik u wel heel duidelijk stellen. Men heeft bij het totstandkomen van dit decreet gemeend de provincies niet nodig te hebben, niet te moeten betrekken. Wij, en ik ook, hebben daar het volste respect, maar iets minder begrip voor. Dat betekent dan ook dat wie zo'n beleid wil uittekenen ook de consequentie moet nemen van het door hem uitgetekende beleid. Dat betekent concreet dat in de sector waarop u heeft gedoeld voor ons geen rol is weggelegd. Dat is goed, wij nemen daar gewoon simpelweg akte van. Wij speelden tot vandaag wél een rol, maar wanneer een andere overheid die rol wil overnemen, dan geeft ons dit een budgettaire ruimte om effectief op andere aspecten binnen diezelfde sector in te spelen. En inderdaad, zoals gij hebt gezegd, moeten we dan kijken in welke mate het nuttig en noodzakelijk kan zijn die instellingen die als gevolg van het nieuwe decreet in de kou komen te staan, verder te ondersteunen.

Ik verneem ook dat er buiten het directe beleidsniveau van de Vlaamse gemeenschap in allerlei werkgroepen - zeker in één - reeds uitgegaan wordt van de vanzelfsprekendheid dat de provincie met budgetten over de brug zal komen. U noemt dat : "Wij mogen niet in die val trappen". Ik - en ik neem aan deze voltallige raad - is niet van zin om effectief in die val te trappen. Wanneer wij geen rol hebben, heeft dat ook zijn voordelen. Eén van de essentiële voordelen die daaraan verbonden zijn, is dat wij ook de handen vrij hebben om een eigen beleid terzake uit te bouwen. Wij moeten ons op generlei wijze gebonden of gevat voelen door een decreet waarin voor ons, misschien gelukkig, niets is voorzien. Maar dan wil ik hier aan het publiek zeggen dat diegenen die ambtelijk de zaken aan het concretiseren zijn er niet mogen van uitgaan dat het vanzelfsprekend is dat diegene die geen rol hebben er wel een gaan spelen. Men is in bepaalde kringen al bezig met uittekenen wat de provincie allemaal zal doen. Er is maar een probleem : er heeft nog niemand met ons een woord gerept daarover. Alleen stellen we vast dat anderen nu in onze plaats proberen te zeggen en te beslissen wat wij al dan niet zouden moeten doen.

Het Forum.

Er zijn nog collega's die daarover zijn tussengekomen. Mag ik misschien in een geheel antwoorden ?

Wat is de houding van het provinciebestuur ten overstaan van het Forum geweest ?

Wat is ze altijd geweest en wat is ze tot vandaag ? Ik denk dat wij als bestuur in ieder geval van meet af aan, vanaf het moment dat wij betrokken waren - want ook hier is het hele dossier aanvankelijk zonder de provincie opgestart en werd ook daar al gepraat en uitgegaan van de vanzelfsprekendheid dat de provincie wel zou bijspringen - zeer duidelijk zijn geweest. In de besprekingen zijn we wel betrokken geweest. We hebben bekeken of het een zinvol en een haalbaar project was. Het is zinvol, maar de haalbaarheid hangt niet in de eerste plaats van ons af. Dit is een Vlaams project. Ik stel alleen vast dat men in Brugge minder lang gediscussieerd heeft, dat in Brugge minder werkgroepen aan het werk zijn geweest, maar dat in Brugge de zaal er ondertussen is, het complex bestaat en functioneert, maar dat zal toeval zijn. Ik kan alleen maar vaststellen.

Ons standpunt terzake is altijd hetzelfde gebleven. Wij willen het projectsecretariaat, want wij gaan ervan uit dat om zo een belangrijk dossier te realiseren je effectief wel een projectsecretariaat nodig hebt om dat te begeleiden. Wij hebben gezegd dat wij dat gaan ondersteunen. We zaten in zeer goed gezelschap. De stad Gent deed dat, de minister en wij ook. Aanvankelijk zeer bescheiden, maar we deden mee. Niet alleen financieel, maar ook inhoudelijk. We hebben van meet af aan een paar van onze topambtenaren ter beschikking gesteld om mee te denken in het geheel van dit project. Dan komt minister Anciaux vertellen dat er geen centen meer zijn voor het projectsecretariaat, maar wel 20 miljoen BEF voor de intussen uitgeschreven architectuurwedstrijd. Als je 20 miljoen BEF krijgt voor de architectuurwedstrijd, maar geen centen meer voor het projectsecretariaat, dan is dat een cruciale fase, want als je in een bepaalde periode een projectsecretariaat nodig hebt, dan is het natuurlijk nu. Dan hebben wij voorgesteld - het zit in de begroting als voorstel - om het projectsecretariaat op een meer substantiële manier te laten functioneren. Dat is duidelijk, wij hebben het altijd gedaan en wij zetten dat nu verder. Wij blijven bij ons engagement dat wij 500 miljoen BEF beschikbaar willen stellen.

Heeft de stad vandaag nog datzelfde engagement ? Ik weet het niet. Is er vandaag nog een engagement vanuit de Vlaamse gemeenschap ? Is daar die bereidheid om het te doen ? Ik weet het niet, maar wij zijn duidelijk in ons standpunt. Wij werken mee aan het projectsecretariaat, wij willen het alle kansen geven, maar het zal niet van ons afhangen of het er al dan niet komt, en onder welke vorm. Wij zullen in ieder geval niet afhaken, hoe de evolutie ook moge zijn binnen het geheel van dit dossier.

Collega Beke, hiermee heb ik het belangrijkste van uw tussenkomst behandeld.

Collega Gillis, ik ga over tot uw algemene tussenkomst in verband met besparingen.

We hebben besparingen doorgevoerd, alle besparingen, laat ons zeggen dat we iets minder snel zijn gestegen, want als je de globaliteit van de cultuurbegroting bekijkt dan zul je vaststellen dat er in de totaliteit nog altijd een lichte stijging is.

Wat we wel hebben gedaan is :

- de overeenkomsten honoreren die wij hadden met de centers of excellence ;
- de subsidie aan het Poëziecentrum verhogen. Op die manier wordt dit dossier gedeblokkeerd voor wat betreft het inventarisatieproject, hetgeen overigens de uitvoering is van een engagement dat wij in de commissie Cultuur zijn aangegaan ;
- het projectsecretariaat voor het Forum subsidiëren, zoals ik daareven al heb gezegd, hetgeen uiteindelijk op onze begroting ook een verhoging betekent van een miljoen BEF.

Dan zijn we gaan besparen. Waar ? We hebben gezocht te besparen daar waar het het minst pijn zou doen. Dat betekent dat we op onze eigen werkingskosten zijn gaan drukken. Ik mag dat hier niet te luid zeggen, maar we zijn de kosten gaan drukken, ook in de projecten, daar waar wij op voorhand wisten - gezien de rekeningen van de voorbije jaren - dat wat we minder inschreven in de begroting eigenlijk geen effect zou hebben op datgene wat wij kunnen doen en uitbetalen.

Wat wel waar is, is dat we niet in staat zijn geweest om datgene wat zich net onder die centers of excellence bevindt, navenant te laten stijgen. Het geheel dat nu scheef hangt door de centers te laten stijgen, moet ook kunnen stijgen of er wordt een onevenwicht gecreëerd. Daar zijn we dit jaar niet in geslaagd, dat is waar, maar dit zal een van de prioriteiten zijn bij de opmaak van de begroting 2004. Het is dus helemaal niet de bedoeling om aan een soort afbouw te gaan doen. Helemaal niet, wij bouwen ook dit jaar feitelijk niets af. Ik hoop dat wij erin zullen slagen om datgene wat onder de centers of excellence hangt, en dat zal een kwestie van prioriteiten zijn, te kunnen meenemen zodanig dat we opnieuw een evenwicht hebben.

De Keizer-Karelprijs.

Inderdaad, ik weet dat er suggesties en vragen waren, geen beslissingen, en dat die vragen en suggesties uit alle partijen kwamen. Blijkbaar houden de Gentenaars niet van Keizer Karel ..., ik weet niet wat ze er zouden tegen hebben. Misschien omdat hij hen op een bepaald ogenblik met de neus op hun eigen realiteit heeft gedrukt, ik weet het dus niet. Je hebt in die zin dus gelijk dat wij hier de suggesties niet hebben gevolgd en dat wij gemeend hebben hetzelfde te moeten behouden. Het bedrag en de periodiciteit zullen wel geen probleem zijn, maar de naam Keizer-Karelprijs, grote cultuurprijs van de provincie Oost-Vlaanderen ... is daar een been aan gebroken ? Neen zeker. Als de prijs niet Keizer Karel mag heten, hoe dan wel ? Als er natuurlijk voorstellen zouden kunnen komen ..., maar ik denk dat op dit moment het verwijzen naar een historische figuur die voor Gent toch niet onbelangrijk is geweest, eventueel zelfs niet voor Eeklo, op zich niet zo erg is.

Ik hoop dat ik zo ongeveer op het eerste deel van uw tussenkomsten heb geantwoord.

Collega Hertog, om te beginnen natuurlijk bedankt voor uw diep, gemeend en doorvoeld medeleven. Allicht omdat ik er aan denk, begint dat spel hier nu plots te kriebelen. Maar nogmaals bedankt voor uw medeleven. Dat toucheert mij, om het in mooi Nederlands te zeggen.

U hebt een reeks heel belangrijke dingen gezegd.

Geografische spreiding, zeer belangrijk. Ik denk dat wij dat proberen, dat nastreven met natuurlijk een grote klemtoon – het kan ook moeilijk anders – op Gent.

Gent is nu eenmaal de hoofdplaats van de provincie zoals, Collega's, Ename nu eenmaal ligt waar het ligt. Ik kan er niet aan doen dat Gent de hoofdplaats is van Oost-Vlaanderen en ik kan er ook niet aan doen dat de site zich in Ename bevindt. We hebben ze wel gevonden natuurlijk, maar we hebben ze daar niet gelegd. Onze verre voorouders hebben dat gedaan. Een geografische spreiding is inderdaad noodzakelijk. Ik denk dat wij dit ook nastreven en dat wij daar grotendeels ook in lukken.

Wat uw bezuinigingen op het groen betreft denk ik dat het een vergissing moet zijn, wellicht omdat het lezen van de begroting zoals ze nu is opgemaakt niet altijd eenvoudig is. Waarschijnlijk zit de vergissing hem in het feit dat wat vroeger verspreid zat nu gecentraliseerd zit. Maar dezelfde bedragen, zoals deze in het verleden voorzien waren, zijn nu opnieuw voorzien, alleen vindt men ze niet meer terug op de posten waar ze vroeger stonden.

DEBATTEN

Dat we efficiënt moeten besturen is uiteraard waar. En daar was men er nog eens met de scheepswerf van Baasrode.

Wat betreft het ontnemen van het statuut van bescherming.

Wie zou er daar durven aan denken ? We hebben wel overwogen om een gedeeltelijke deklassering aan te vragen wat het Vlaamse niveau betreft tijdens de vorige legislatuur, dit bij een minister die niet verantwoordelijk was voor de klassering, een minister ten andere die wij vrij goed kenden. Alleen heb ik heel snel ervaren – en ik denk dat hij gelijk heeft – dat het, in het kader van de continuïteit van een beleid, zeer moeilijk is om, toch wanneer het om een klassering van een monument gaat, een genomen beslissing niet te gaan deklasseren, want dat is aan uw voorganger zeggen : "U hebt zich vergist. U was fout." Daarenboven mogen wij niet vergeten dat wij diezelfde administratie moeten passeren, want het is uiteraard de minister niet die het hele dossier opmaakt.

De adviezen die de minister krijgt laten hem tot een bepaald besluit komen, maar het is diezelfde administratie die uiteindelijk indertijd de minister geadviseerd heeft om te klasseren die nu argumenten zal moeten vinden om te deklasseren. Dus eenvoudig is dat niet.

U hebt wel gelijk waar u zegt dat we daar eindelijk toch eens iets zullen moeten mee doen, want zoals de situatie daar nu is, is dit onhoudbaar. We hebben, ook met collega Verleyen, in Dendermonde al een aantal besprekingen gehad en daar is de goodwill aanwezig om veel te doen. We hebben ook reeds met de mensen van Monumenten en Landschappen gesproken waar de goodwill in theorie aanwezig is, maar waar het wanneer men het in de praktijk wil gaan omzetten wel iets moeilijker is.

Ik zal daar straks, wanneer ik op de Zwalmolen ga antwoorden, nog een ander verhaaltje over ophangen.

Ik denk dat wij aan goede spreiding doen wat ons museaal werk betreft. Natuurlijk hebben we maar een aantal eigen musea, maar daarnaast werken wij met ons museumconsulentschap, dat zeer nuttig werk verricht, vooral naar de kleinere musea die niet in staat zijn om uit zichzelf dat personeel aan te werven.

Wat een cultuurconsulent betreft denk ik dat we dit moeten meenemen. We gaan dat ook in zijn budgettaire implicaties moeten bekijken.

De subsidies voor de lokale culturele centra zijn niet verminderd, maar u gaat ze terugvinden op meerdere posten, daar waar zij vroeger geconcentreerd zaten.

En dan is er iets dat ik niet begrijp, maar misschien kan u straks in uw repliek mij daar wat meer uitleg over geven. Ik heb iets niet begrepen, namelijk daar waar u zegt dat wij geen grote centra moeten ondersteunen.

Ik neem aan dat ik dit niet moet begrijpen als dat wij moeten afstappen van onze politiek van steun aan de centers of excellence. Ik neem aan dat u dat niet bedoelt.

Moeten wij dan vandaag afstappen van wat we in het Forum aan het doen zijn ?

Ik kan me voorstellen dat u niet bedoelt wat ik nu zeg, maar misschien kunt u mij straks in de repliek daar wat meer uitleg over geven.

Gelijke kansen.

Dit is heel belangrijk. Ik zal daar trouwens iets meer over zeggen wanneer ik helemaal op het einde van mijn tussenkomst iets zal zeggen aan mijnheer Gillis.

De toegankelijkheid – en u hebt terecht gezegd : niet alleen de fysieke toegankelijkheid, maar ook de mentale toegankelijkheid – is effectief belangrijk. Ik denk dat wij bijvoorbeeld in onze eigen musea - de twee die nu zeer actief nog functioneren. Het Molenmuseum wordt straks weer operationeel - proberen de fysieke toegankelijkheid te realiseren. Dat zou er nog maar aan mankeren. Maar wij proberen ook de mentale en intellectuele toegankelijkheid te maximaliseren. Archeologische musea zijn nu niet de meest eenvoudige omdat wat wordt voorgesteld, wordt aangeboden, behoort tot het moeilijkst begrijpbare erfgoed waarover wij beschikken.

Dit kan normaal alleen maar begrepen worden door een happy few waarvan ongeveer de helft de indruk geeft dat ze het verstaan en de andere helft het misschien effectief ook nog verstaat.

Ik denk dat wij er in onze twee musea op twee verschillende benaderingsmanieren – en dat is juist het verrijkende – in gelukt zijn om degenen die geïnteresseerd zijn, ongeacht wie hij of zij is, op een aantrekkelijke manier, soms ook op een speelse manier, maar altijd op een wetenschappelijk correcte manier, mensen het moeilijk toegankelijk erfgoed ook te leren begrijpen.

Dat we maximaal mensen moeten laten meegenieten van wat via alle mogelijke vormen van kunst wordt aangeboden, is juist. Dat wij zeer weinig gedaan hebben en nog altijd weinig doen voor pop- en rockmuziek, daar hebt u gelijk in. Alleen, we zijn onze eerste stappen aan het zetten en ik denk dat die eerste stappen vrij positief zijn.

Is het genoeg ? Neen, maar het zal allicht nooit genoeg zijn. Belangrijk is dat we ermee begonnen zijn. We hebben dat lange tijd verwaarloosd. Boze geesten veronderstellen dat het is omdat ik er geen verstand van heb. Ze hebben gelijk waar ze zeggen dat ik er geen verstand van heb, maar ze hebben ongelijk dat dit de reden zou zijn om het tegen te houden. Ik denk dat we goed begonnen zijn.

Dat we aandacht moeten hebben voor een sociale mix is absoluut waar, maar het is bijzonder moeilijk. U hebt het voorbeeld van het theater aangehaald. Wat u bedoelt met sociale mix betekent dat er stukken moeten gebracht worden waar de kenners kunnen van genieten en dat men daarnaast ook stukken moet brengen voor degenen die minder specialist zijn of minder zo direct geïnteresseerd zijn in theater. U hebt gelijk. Alleen dit realiseren is niet zo eenvoudig, want u krijgt al vlug kritiek.

Als ik het Publiekstheater bekijk, waar de helaas veel te vroeg overleden directeur Jean-Pierre De Decker immens veel voor gedaan heeft en erin gelukt is om een ten dode opgeschreven theater op een vrij korte tijd een publieksbereik te geven van meer dan 100 000 toeschouwers per jaar, was de kritiek die hij in de theaterwereld kreeg, en die wij met zijn allen in de theaterwereld kregen, dat het niveau zakke, dat het niveau naar beneden ging. En erger nog is, en dat is bijzonder erg, dat de beoordelingscommissie uiteindelijk beslist over welke budgetten men krijgt.

Aan de ene kant hoorde ik minister Anciaux voortdurend zeggen dat men de kansarmen, de achtergestelden ook cultuur moest laten meebeleven, dus hen ook naar het theater brengen. Maar als men dat dan doet, hoort men nota bene door diezelfde minister, maar natuurlijk op advies van een commissie van allemaal heel knappe mensen, zeggen : "Eigenlijk heeft dat Publiekstheater teveel publiek. Er komen daar teveel mensen naartoe". Dat betekent dat als er zoveel mensen komen, het niveau niet zeer hoog kan zijn, ervan uitgaande dat de helft van de mensen die komen niet in staat zijn om een theater te beleven en er ook nog plezier aan te beleven. Men moet dus weten wat men wil. Als men pleit voor een sociale mix binnen het theater en als er één theater is die daar een opdracht in te vervullen heeft, is het een publiekstheater. Het woord zegt het zelf. Het is een theater voor het grote publiek. Maar dan mag men daarvoor niet gestraft worden.

Ik kan mij voorstellen dat een sociale mix in de Opera iets moeilijker ligt omdat de toegankelijkheid daarvan nu eenmaal anders is.

Collega Gillis, een paar algemene bedenkingen over het Caermersklooster.

Het Caermersklooster is in een ver verleden aangekocht. Ik heb niet nagekeken hoeveel wij ervoor betaald hebben. Maar wat ik wel weet is dat de eerste en de tweede fase ons honderden miljoenen frank heeft gekost. Dat men niet komt zeggen dat we nog geen inspanningen geleverd hebben. Maar dat hebt u ook niet gezegd.

De derde fase - de moeilijke, bijzonder moeilijke - is opgesplitst in zes tot zeven loten. Omdat we dat graag doen ? Neen, niet omdat we dat graag doen. Zeven loten of zes loten - het zal afhankelijk zijn - van ongeveer 1 250 000 EUR elk. Het eerste deel is klaar en wordt besproken met de participerende diensten. Dat zijn de Stad Gent, Monumentenzorg en Arohm. Het grote probleem is de haalbaarheid, zelfs de haalbaarheid van 1 250 000 EUR. Wij kunnen het budgetair aan. Alleen moet ik vaststellen - en ik zal daar straks nog iets moeten over zeggen - dat dit vanuit de Vlaamse gemeenschap moeilijker ligt. En ik begrijp dat. Ik heb eens ooit een minister horen verklaren dat er in Vlaanderen 10 000 huizen, gebouwen tot monument zouden moeten worden verklaard. Ik applaudisseer als ik dat hoor, want het is waar ook. In onze provincie enkele duizenden. Maar de consequentie is natuurlijk dat als men dat gaat restaureren er centen moeten zijn om dat te subsidiëren.

Ik zou u de lijdensweg kunnen vertellen die wij hebben doorgemaakt om uiteindelijk toch min of meer voldoende budgetten te kunnen krijgen om het hoogkoor van de Sint-Baafskathedraal te kunnen beginnen restaureren. En ik wil hier publiekelijk zeggen dat wij perfect hebben kunnen rekenen - gelukkig - op de huidige minister van Cultuur. Het is de minister zelf die de administratie een beetje geholpen heeft om voldoende gelden te vinden om de eerste fase te gaan betalen. Het aanvankelijke voorstel, zoals het uit de administratie kwam en waarmee gelukkig de minister ook niet akkoord ging, zou in schijven geweest zijn, eerst een schijf van 50 000 000 BEF en dan per jaar een schijf van 25 000 000 BEF. Ik heb op een bepaald ogenblik gezegd dat ik toch heel graag zou hebben dat mijn kleinkinderen tegen het einde van hun leven de gerestaureerde Sint-Baafskathedraal zouden zien. Het akkoord dat we nu met de minister hebben zal ons toelaten die restauratie binnen een periode van 10 jaar af te werken. Dat is goed.

DEBATTEN

Ik denk dat wij voor het Caermersklooster een vergelijkbare periode zullen moeten inbouwen willen wij realistisch blijven in wat haalbaar zal zijn. Maar de eerste van de zeven fasen is op dit moment bijna klaar om geïmplementeerd te worden in de hoop dat we vrij snel de belofte van toelage zullen krijgen en liefst een belofte van toelage zoals wij die voor de Sint-Baafskathedraal hebben, die we kunnen in de tijd spreiden, want, Collega's, er hangt ook een drang naar consequentie aan vast.

Als men in te kleine loten moet gaan opsplitsen, loopt u het risico dat u bij de aanneming van uw werken een aantal kandidaten krijgt die u nu niet direct als de meest betrouwbare ter zake zou willen zien optreden. Dus u moet het bijna in één pakket kunnen steken, weliswaar dat men dan gefaseerd moet kunnen gaan werken.

Wat betreft het bibliotheekbeleid.

Er zijn daar een paar collega's over tussengekomen. U zal mij toelaten dat ik daar geglobaliseerd probeer een antwoord op te geven.

Hier hebben we een voorbeeld van hoe een decreet tot stand kan komen in samenspraak met de provincie. Dit is een typevoorbeeld van een decreet waarbij wij van in het begin als provinciebesturen van Vlaanderen betrokken zijn geweest en waarvan wij ook met volle overgave zeggen: "Wij gaan ons deel van de verantwoordelijkheid binnen dit decreet opnemen". Het is zo dat er nu een aantal taken zijn weggelegd voor het provinciebestuur. Een aantal taken die ons vijf grote beleidsdomeinen doen behandelen. Ik ga ze niet in detail behandelen, want dat zou te lang duren en dat is ook de bedoeling niet.

Wij zitten in het beleidsdomein "netwerking". Vandaag moet iedereen in netwerking gaan. De bibliotheken dus ook. Het gaat over bibliotheektechnologie, over de openbare bibliotheek als actor in de lokale gemeenschap en het gaat hier concreet om ondersteuning, publiekswerking, promotie en dan – prachtig Nederlands – over consultancy management en algemene ondersteuning die we moeten geven.

En dan heeft men het gedecentraliseerd bibliotheekwerk.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, eigenlijk voelen wij ons daar perfect in onze sas omdat heel veel van deze domeinen al domeinen zijn waar wij, bovenop de decretale verplichting die wij hadden om de gemeenten of de plaatselijke openbare bibliotheken zo maar geld toe te stoppen op basis van een aantal regels waarvan het niet meer nodig is van ze hier nog te herhalen, niets in te vertellen hadden.

Wij vonden dat dit niet voldoende was en wij zijn dus vrij snel begonnen – en het beste voorbeeld daarvan is OVINO – met meer service, andere service naar deze bibliotheken toe te verlenen.

Zal dit consequenties hebben voor de gemeenten ?

Ik durf het niet zeggen, maar ik vrees van wel, want de ondersteuning die de gemeenten nu rechtstreeks kregen van de provincie is vanaf 2003, Collega Willems, en ik kom daar straks nog even op terug, gedaan. Wij gaan de gemeenten niet meer rechtstreeks ondersteunen binnen de normen van het oude decreet. Dit jaar wel nog omdat wij onze verplichtingen van 2001 willen nakomen, uiteraard. Tussen haakjes, Collega's, wij zijn zo ongeveer de enige provincie die deze verplichting kan nakomen. Dus wij hebben – ik zie de collega lachen en ik weet waarom – het toch maar gekund en ook gedaan. Maar dat zal voor de gemeenten consequenties hebben.

In het decreet zoals het er nu bijligt zal het zo zijn dat de gelden die vanuit de provincie naar de gemeenten gingen, zullen gecompenseerd worden vanuit Vlaanderen zelf. Ik denk dat er vandaag geen probleem is, maar ik durf niet garanderen dat er morgen geen zal zijn omdat ook in het verleden, bij de uitvoering van het decreet in zijn oude structuur, Vlaanderen in staat was om met een eenvoudig programmadecreet, waar zij de 100 % subsidiëring voor post a, b, c, d, enz. hadden voorzien, hebben kunnen reduceren naar 80, 70, 60 %, naar gelang de budgettaire mogelijkheden.

Ik weet dus niet of dit morgen gaat gebeuren, maar vandaag denk ik dat de gemeenten wat dat betreft relatief gerust mogen zijn.

Wat de inschrijving in onze begroting betreft is het effect zo dat wat ingeschreven staat als

1 090 000 EUR, hetzelfde krediet als datgene dat vorig jaar was ingeschreven, daar ten onrechte staat.

Dat zal dus bij de eerste begrotingswijziging worden rechtgezet. Het is ook niet zo dat de provincie maar 610 000 EUR zou voorzien. De provincie voorziet 610 000 EUR plus 1 090 000 EUR plus nog een aantal kosten die op een andere post terug te vinden zijn.

Zijn we klaar om de implementatie te geven binnen het nieuwe decreet ?

Neen. Wij kunnen ook nog niet klaar zijn omdat de regioafbakening op dit ogenblik volop aan de gang is omdat de plaatselijke openbare bibliotheken zich in de regio's moeten gaan verenigen. Ik kan u wel verzekeren dat er gemakkelijker oefeningen zijn dan zo een regionale afbakening.

Wij willen dat natuurlijk in overleg met iedereen doen. We willen dat in overleg doen met uiteraard de bibliotheken zelf, maar evenzeer met de gemeentebesturen. Maar we moeten vaststellen dat wat een bibliothecaris wil niet altijd overeenstemt met wat het schepencollege wil. We hebben tot nu toe veel tijd en energie gestoken in het op elkaar afstemmen van die zaken en ik kan u wel zeggen dat de regionale afbakening vandaag wat ons betreft rond is.

Is ze definitief ? Neen. Ik zie daar in de toekomst nog verschuivingen gebeuren, wat overigens ook kan en wat overigens terecht ook mogelijk is.

Voor de rest zijn wij met de bibliotheken aan het overleggen hoe wij die bovenlokale samenwerking, die doelstellingen, want daar komt het eigenlijk in globo op neer, moeten realiseren. Wij zijn volop bezig om dit concreet gestalte te geven.

Collega Stevenheydens, wat betreft uw tussenkomst rond lokale schrijvers.

Ik kan mij daar voor een stuk in vinden. Niet helemaal, maar wel een stuk. Ik ga volledig akkoord als u zegt dat men aandacht moet besteden, ook binnen de eigen bibliotheek, aan de lokale schrijvers, maar wel op één voorwaarde : dat men voor een stuk aan kwaliteitsbewaking doet – en ik heb u daarover, maar het zal wellicht een vergetelheid zijn, eigenlijk niets horen zeggen - omdat ik dit toch wel een voorwaarde zou vinden om in lokale bibliotheken speciaal aandacht te besteden aan de eigen schrijvers, zowel van fiction als non-fiction. Binnen de opdracht die wij nu hebben in het nieuwe decreet is dit mede een van de aandachtspunten die wij meenemen. Wij kunnen dit perfect meenemen.

Binnen het beleidsdomein gedecentraliseerd bibliotheekwerk wordt dus het ontwikkelen van initiatieven inzake het documentaire erfgoed als opdracht meegegeven. De werken van lokale auteurs behoren tot het documentaire erfgoed van de gemeente of de stad waar zij wonen. We gaan er dus aandacht aan besteden.

Overigens, wanneer we dit realiseren - en er zijn al bibliotheken die daar aandacht aan besteden, de ene al wat meer en beter dan de andere – zullen deze lokale publicaties door de opname in onze provinciale centrale catalogus ook ter beschikking staan via de weg van alle Oost-Vlaamse burgers, waardoor u meteen twee vliegen in één klap slaat, namelijk dat men :

1. aandacht heeft in de eigen bibliotheek voor de kwaliteitsmensen die men ter plaatse heeft ;
2. het tegelijkertijd open spreidt naar de rest van de provincie.

Collega Liebaert. Het project Anton van Wilderode en het Huis Thuysbaert.

U hebt een overzicht gegeven van hoe wij het huis van Anton van Wilderode hebben verworven.

Het is inderdaad de bedoeling dat wij, naar analogie van wat in Gooigem rond Stijn Streuvels is gebeurd, het Anton van Wilderodehuis uitbouwen tot een museum naar analogie van het Lijsternest.

Daaraan willen wij het huis Thuysbaert koppelen.

Ik steek niet weg dat wij niet altijd heel gelukkig geweest zijn met het feit dat ondanks de toch ruime inspanningen die de provincie gedaan heeft bij de aankoop van het huis Thuysbaert - de restauratie van het huis, de verantwoordelijkheid die wij blijvend op ons willen nemen om het onderhoud van het huis als eigenaar verder te realiseren - wij moeten vaststellen dat de oorspronkelijke bedoeling van de stad Lokeren, als wij de convenant met de stad hebben gemaakt, was om dat huis mee op te nemen binnen hun cultuur- en museumgegevens en dat – en dat is niet mijn verantwoordelijkheid, dat zijn lokale beslissingen - de stad Lokeren ons op een bepaald ogenblik liet weten dat dit een vergiftigd cadeau was. Goed, wij moeten niemand gelukkig maken tegen zijn eigen zin.

Wij overwegen op dit moment om het huis Thuysbaert te gebruiken in het verlengde van wat wij in het huis van Van Wilderode zouden doen - het ligt overigens maar enkele kilometer van elkaar – namelijk : er een literair centrum van maken. Dit gaan we dan doen in combinatie met wat we kunnen doen om een route tot stand te laten komen. Denk aan Louis Paul Boon, Cyriel Buysse, enz. Er zijn er eventueel nog andere denkbaar.

Was Anton van Wilderode een belangrijk figuur ?

Ja, hij was een heel belangrijk figuur. Hij was niet alleen als dichter een belangrijk, weze het nu een min of meer vergeten figuur. Hij loopt het grote risico een klassiek auteur te worden. Toen ik nog les gaf, heb ik aan mijn studenten dikwijls als definitie van een klassiek auteur gegeven : “Dat is een auteur van wie iedereen de naam kent, maar van wie niemand nog ooit een werk leest”. Het zal u maar overkomen dat ze u een klassiek auteur gaan noemen.

DEBATTEN

Verdient Van Wilderode dat ?

Neen. Hij is een van onze groten. Overigens, en dit wordt te weinig in het daglicht gebracht, was hij naast een groot dichter ook een groot pedagoog. Hij heeft uiteindelijk een aantal toch niet onbelangrijke mensen tot de literatuur gebracht. Ik noem er een paar : Paul Snoeck, José De Poortere, Tom Lannoye, Dirk Van Bastelaere, Eric Spinoye, enz. Hij was naast dichter een groot pedagoog en een schitterend mens. Wij gaan dus van dat huis een soort museum maken en van het huis Thuysbaert een literair centrum.

Wat betreft het archief hebt u daar een zeer mooie suggestie gedaan. Op dit ogenblik is het nog niet toegankelijk omdat wij - overigens in afspraak met de familie - eerst de ontsluiting van het enorm vele wat in dat huis aanwezig is willen laten inventariseren. Die inventarisatie is volop bezig. Vraag mij niet wanneer ze zal afgesloten zijn. Ik durf daar op dit moment geen einddatum op zetten, maar we zijn daar in ieder geval zeer hard mee bezig.

In welke mate zal het ooit mogelijk zijn om dit archief naar de bibliotheek te laten gaan ? Daar durf ik geen uitspraak over doen omdat dit niet alleen van ons zal afhangen. Wij zullen in overleg moeten gaan met de familie, maar ook met een aantal verenigingen en organisaties die op dit moment rond de figuur van Anton van Wilderode nog altijd actief bezig zijn.

Mevrouw Bottequin. Het museum Raveel.

U hebt inderdaad het overzicht gegeven van wat wij daar doen. Is onze inbreng daarin belangrijk geweest ? Ja, hij is financieel belangrijk. Maar het was ook psychologisch belangrijk om dit museum, waarvan Roger Raveel toch zo droomde, te laten tot stand komen.

Wij hebben inderdaad tien werken van Roger Raveel in eigendom, dit voor een totale waarde van 25 000 000 BEF. U hebt gelijk dat die niet in onze catalogus zijn opgenomen. Is dat een vergetelheid ? Ja. Is het een tekortkoming ? Neen. Is het erg ? Neen, want deze 10 werken staan zeer expliciet vermeld in de bijlage van de overeenkomst zoals deze in 1999 bij notariële akte is vastgelegd. Ze zijn daarin gestipuleerd. Ik heb hier de naam én de waarde die men aan elk schilderij geeft. Maar u heeft gelijk dat we dit veel beter ook in onze eigen collectie zouden opnemen, zoals de hele inventarisatie inderdaad aan een actualisering toe is.

Ik had geen weet van het feit dat de schilderijen die eigendom zijn van de provincie niet zouden aangeduid zijn in het museum als zijnde onze eigendom. U zult daar uiteraard gelijk in hebben. De opdracht is gegeven om na te gaan waarom en als het niet zo is, dat men het dan moet doen.

Collega De Cuyper. Subsidies voor amateurverenigingen.

Amateurverenigingen in de kunstsector zijn bijzonder belangrijk omdat men daar een menselijk potentieel bij elkaar brengt dat zich op een meestal zeer zinvolle manier laat ontspannen. Dat is belangrijk.

Wij subsidiëren – wat u terecht zegt - op de gemakkelijkste manier : met centen. Dat is effectief de gemakkelijkste manier. Maar wij subsidiëren ook zeer substantieel via onze Uitleendienst.

Beschikken wij over de nodige apparatuur die de gezelschappen vragen ? Ja.

Zijn er veel ontleningen ? Ja. We hebben 4 500 ontleningen per jaar in de twee vestigingen, dus zowel in de vestiging in Gent als deze in Sint-Niklaas. Geen objecten, maar abonnees, dus instellingen, verenigingen, mensen die zich komen aanmelden om iets te ontlenen. Dat is een heel pak.

Ik vind persoonlijk ook al jaren dat wij de weg zouden moeten vinden om ook op een andere manier dan alleen maar met centen en met materiaal de amateurverenigingen te gaan ondersteunen.

In het theater zou dit nog het gemakkelijkst realiseerbaar zijn omdat heel veel jonge regisseurs bereid zijn om voor een vriendenprijsje of voor na de repetitie een paar triples van Ename amateurgezelschappen te gaan ondersteunen in hoe men een regie moet uitbouwen.

Hetzelfde is waar voor de technische ondersteuning die men ook van professionelen kan krijgen. We mogen natuurlijk niet vergeten dat er 63 amateurtoneelverenigingen zijn in Oost-Vlaanderen. Er zijn 90 koren en 90 harmonieën, fanfares en brassbands, 15 volksdansgroepen en 6 choreografische groepen die door ons worden gesubsidieerd.

Er zijn er meer dan het aantal dat ik hier opgeef, want u kent ons systeem : men moet deelnemen aan het tornooi. Niet iedereen doet dat. Dus er zijn er meer die in onze provincie actief zijn en wat men voor de ene doet, zou men ook voor de andere moeten kunnen doen. In principe vind ik dat het zou moeten kunnen, alleen zie ik niet hoe wij het gerealiseerd krijgen omdat ik vrees dat als wij morgen alle subsidies die wij nu aan die verenigingen geven zouden terugtrekken wij met dat bedrag niet al te ver zouden springen, hoe principieel gelijk u daarin ook hebt.

De Tinnenpot en de Muziekkapel Elisabeth in Waterloo.

Wat de Tinnenpot betreft kan ik u voor een stuk volgen. Alhoewel. De Tinnenpot noemt zichzelf een kunstencentrum, maar het is niet erkend. Het is niet als kunstencentrum erkend - en terecht - door de Vlaamse gemeenschap. Maar aan de andere kant hebben zij een zeer waardevolle bijdrage in de cultuurbeleving van de stad Gent. Daarom dachten wij dat een subsidie van 5 000 EUR - het is natuurlijk niet spectaculair - voor een instelling als de Tinnenpot op zijn minst welkom is. Wij kunnen ze niet op het niveau zoals wij dat met Vooruit, Nieuwpoorttheater, de Kopergieterij of Netwerk Aalst gaan subsidiëren. Het zou daarenboven ook niet verantwoord zijn om het op hetzelfde niveau te doen. Is 5 000 EUR genoeg ? Daar kunnen we over discussiëren.

De Muziekkapel Koning Elisabeth subsidiëren we voor net iets minder dan 5 000 EUR.

Eigenlijk is dat meer dan het verlenen van een financiële steun aan effectief een prestigieuze school. We willen daarmee veel meer een symbolische dan een reële daad stellen omdat wij zeer goed weten dat dit mee beantwoordt aan een politiek die wij vanuit deze provincie proberen te voeren : jonge kunstenaars die reeds een conservatoriumopleiding achter de rug hebben, hier podiumervaring geven. Dat doen wij regelmatig en dat wordt geapprecieerd. Wij stellen ook vast dat een aantal van deze jonge kunstenaars kunnen doorgroeien dankzij een opleiding die zij kunnen genieten aan toch de meest prestigieuze school die wij in dit land kennen. Daarom vinden wij dat een symbolische ondersteuning daar te verantwoorden is.

Mijnheer Marginet. Het Molenmuseum.

Ik ga beginnen met het gemakkelijkste. Dat is zeggen wat de renovatie tot nu toe heeft gekost. De renovatie van het Molenmuseum heeft afgerond 1 156 000 EUR gekost. De renovatie van de loods kostte 560 000 EUR en de renovatie van de Oranjerie 253 000 EUR.

Totaal van de renovatie : 1 968 430,25 EUR. Dat is niet niets.

Het is inderdaad zo dat wij afgestapt zijn – overigens in samenspraak met de sector – van het oorspronkelijke idee van wijlen gedeputeerde De Cuyper om een echt nieuw museum te gaan bouwen, dit om meer aandacht te kunnen geven aan het molenpatrimonium. Het standpunt van de sector was eigenlijk dat een Molenmuseum in de volle betekenis van het woord minder zinvol was omdat het molenpatrimonium zich nu eenmaal verspreid over de provincie bevindt. Ik kom daar straks nog even op terug.

Wij hebben er dan voor geopteerd om - met alle voordelen van het feit dat het Molenmuseum gelegen in één van onze belangrijkste domeinen, waar de twee van elkaar kunnen profiteren, in alle betekenissen van het woord - te behouden waar het was, met dien verstande dat het moest gerenoveerd, aangepast worden. Dat is wat wij hebben gedaan.

U weet dat het geheel nu af is en dat we kunnen beginnen met de inrichting van het kasteel met tuin en brug, waar een permanente tentoonstelling alsook de administratie moet in ondergebracht worden. Wij gaan ook starten met de buitententoonstelling.

Wij hebben drie werkende windmolens op schaal eentweede. Dat gaan we daar installeren samen met een volwaardige rosmolen. De bedoeling is dat deze molens, die daar op schaalmodel aanwezig zullen zijn de thema's zoals die in het museum behandeld worden, moeten gaan ondersteunen. Die schaalwindmolens zijn reeds verworven en zullen nu opgericht worden.

Uiteraard is er een intense samenwerking tussen het Molencentrum en het domein Puyenbroeck.

Ik heb daarnet even gezegd : "Is het nog wel zinvol het Molenmuseum als museum in de volwaardige betekenis van het woord museum te behouden ?" Ik vind dat wij, als wij iets museum willen noemen, aan onszelf verplicht zijn dat wij binnen dat museum ook moeten beantwoorden aan wat het decreet voorschrijft om voor een museum in aanmerking te kunnen komen. Wij zijn dat als openbaar bestuur aan onszelf verplicht. Ik denk dat het veel zinvoller zou zijn om wat nu al de concrete werking van het Molenmuseum is, namelijk : naar de gehele provincie als informatiecentrum te dienen waar beroep gedaan wordt op de medewerkers van het Molenmuseum voor allerlei zaken die moeten gebeuren aan het patrimonium van windmolens dat wij in onze provincie hebben. Wellicht zal het zinvoller zijn dat wij de term "museum" zullen verlaten om geen verwarring te helpen behouden met wat een echt museum zou moeten zijn in zijn verschillende facetten.

Natuurlijk gaan we nog een deel museale werking behouden, maar de hoofdklemtoon zal en mag daar niet op liggen. Wij gaan dus allicht evolueren naar een centrum en wij gaan dat uiteraard via commissie heel concreet proberen gestalte te geven.

DEBATTEN

Mijnheer De Loor, niet schrikken, ik zal braaf blijven.

Uw bekommernis om Velzeke siert U, maar ik had zo geen tussenkomst verwacht omdat u allicht even goed als ik – en misschien beter op sommige momenten – weet waar de problemen zitten waarom er vandaag nog geen concrete plannen kunnen gemaakt worden. Niet omdat we niet willen, maar omdat we niet kunnen. Wel willen maar niet kunnen is soms verschrikkelijk ambetant.

Gelach

Waarom kunnen we nog niet ? U weet het natuurlijk. Omdat wij voor de uitbouw van de derde vleugel nu eenmaal in ruimtelijke problemen zitten omdat een deel vanwaar die derde vleugel moet komen in een niet-geëigende zone ligt, met name agrarisch gebied. Het heeft dus vandaag geen enkele zin om welk dossier bij wie dan ook in te dienen, want het wordt geweigerd. Men is daar wel hard mee bezig. Dat weet ik. We hebben daarvoor onder meer de stad Zottegem nodig. En voorzover ik geïnformeerd ben, is de stad Zottegem daar actief mee bezig.

Ik kan mij niet voorstellen dat iemand in Zottegem het in zijn hoofd zou halen om dit dossier niet prioritair te behandelen. Maar eens die ruimtelijke problemen van de baan zijn, wordt dit dossier onmiddellijk opgestart.

U hebt appel gedaan aan de eerste gedeputeerde omdat u zich zorgen maakte over de engagementen waarover de eerste gedeputeerde het had. Ik kan u wel verzekeren, Collega, dat dit bij ons is meegenomen. Maar natuurlijk vindt u het nu niet in de begroting. Wat voor zin zou het hebben om dit in de begroting in te schrijven als u toch weet – we moeten realistisch zijn – dat we heel de ruimtelijke structurering tegen volgend jaar, allicht niet zullen rond hebben ? Maar budgettair is het bij ons meegenomen.

Dus dit wordt effectief niet beschouwd – en dat is uw zorg – als een nieuw initiatief waarvoor, en dat heeft collega De Buck gezegd, er allicht geen ruimte meer zal zijn. Dit is hier niet het geval, maar ik dacht dat u dat allemaal wist. U moet u dus niet bekocht voelen. Er zijn hier geen valse of loze beloften gedaan. Ik nodig u uit u te informeren in de stad Zottegem hoever men daar zit met de planning en om te zien hoe snel wij in staat zullen zijn om eens dit rond is, over te gaan tot de realisatie. Ik kan u verzekeren dat het nog sneller zal gaan dan dat het met Ename is gebeurd.

Overigens is er geen 400 000 000 BEF voorzien voor Ename. U gaat wel twee keer 200 000 000 BEF in de begroting terugvinden. Dat is een herneming. Omdat wij er niet in gelukt zijn om dit jaar het dossier rond te krijgen, kunnen wij het geld ook niet gebruiken. Nu is het hernomen in 2003. Maar het is niet zo dat we vlug-vlug dit jaar 200 000 000 BEF gaan uitgeven en dan volgend jaar nog eens. Als u mij de toestemming geeft, zeg ik niet neen, maar het is niet de bedoeling.

Collega De Cuyper. Het Erfgoedcentrum.

U hebt veel fundamenteeler gezegd - wat mij toelaat natuurlijk iets te zeggen over de filosofie van wat te doen met archeologische resten – of het zinvol is een erfgoedcentrum te bouwen daar waar men met ruïnes van een abdij zit. Ware het niet eenvoudiger om die abdij weer op te bouwen ?

Als wij dit zouden doen, zouden wij dezelfde fundamentele flater begaan als deze die in Knossos is gebeurd. Knossos is vandaag helaas voor het grootste deel een gigantische leugen, net zoals het kasteel van Bouillon één gigantische leugen is. Als men de mensen maar niet probeert wijs te maken dat het kasteel van Bouillon het kasteel van Godfried van Bouillon was, want dat is één gigantische leugen. Als we dus zo een abdij gaan reconstrueren, liegen we. En we liegen dan of we zullen liegen of we zouden liegen om twee redenen, namelijk :

1. omdat wat we nu doen in virtuele realiteit ons de mogelijkheid geeft om wanneer de wetenschap evolueert en wanneer de inzichten zouden wijzigen en wij ons zouden vergist te hebben, wij dit mits een aanpassing binnen de computerprogramma's kunnen rechtzetten. Wanneer men heeft gereconstrueerd staat het daar en men gaat dat niet meer afbreken ;
2. nog een fundamenteeler probleem. Zo een gebouwencomplex heeft een geschiedenis van 1 000 jaar. Dat betekent dat het een bouwevolutie heeft. Het is op een bepaald moment afgebrand, wederopgebouwd, deels gewijzigd, enz. U vindt in die wirwar van muren, wat het uiteindelijk is, 1 000 jaar bouwgeschiedenis. En ze gaan reconstrueren ? Waarop gaat u zich dan baseren om welk deel uit welke periode, op welke manier weer op te bouwen ?

Dat zou gigantisch liegen zijn.

De keuze voor het bouwen van een erfgoedcentrum in plaats van het heroprichten van zo een abdijcomplex ligt eigenlijk voor de hand.

Wordt de kerk hierbij betrokken ? Natuurlijk. In heel dat erfgoedcentrum is het de bedoeling om samen met de Vlaamse gemeenschap – en ook hier hebben wij het principiële akkoord van de huidige minister van Cultuur – alles wat met erfgoed te maken heeft, zowel archeologie, landschapszorg als monumentenzorg, bij elkaar te brengen, wat oneindig belangrijk is voor het wetenschappelijk onderzoek. Maar het is ook de bedoeling om wat die rare gasten daar allemaal aan het uitspoken zijn naar een breder publiek kenbaar te maken, want het zal opengesteld worden voor het publiek zodanig dat de bekendmaking van wat die rare wetenschappers daar aan het doen zijn daar alleen maar kan bij gebaat zijn.

De tijd is een vreselijk ding. Tegen wie zegt u het. Zullen binnen 200 jaar die restanten van die abdij daar nog staan ? Ik weet het niet. We doen ons best. Het zit natuurlijk boven de grond en dat is veel gevaarlijker dan onder de grond. Maar dit wordt geconsolideerd natuurlijk. Niet gerestaureerd, maar geconsolideerd en voor zover wij nu zien zal het allicht nog wel een tijdje meegaan.

Maar 200 jaar ? Ik weet het niet en ik vrees dat ik het ook niet meer zal kunnen controleren.

Voor de rest blijft het vierluik met een zeer belangrijke rol voor de kerk als monument uiteraard in het geheel betrokken.

De Zwalmolen.

Ik ben echt verschrikkelijk blij dat die vraag gesteld is. Ik lees in de pers, in de Beiaard, een heel belangrijke krant in de regio, dat Hildebrand De Vuyst, een ambtenaar van de dienst Monumenten en Landschappen, vakgebied Industrieel Erfgoed, zegt dat de fout ligt bij het Oost-Vlaamse provinciebestuur. Hij zegt dat wij de eigenaar zijn van die molen en dat we er meer dan drie jaar over gedaan hebben vooraleer het aangepaste dossier terugkeerde naar Monumenten en Landschappen en dat ze daar ondertussen geen geld meer hebben. Kijk eens aan, ze hadden vroeger geld, nu hebben ze geen meer. Voilà, onnozelaars van de provincie, wat hebben jullie toch allemaal uitgestoken ?

En hij eindigt met te zeggen : “Wat kan men beginnen tegen een provincie die zich op dit terrein gedraagt als een slechte huisvader ?” Mooi. Heel mooi.

U hebt het niet zo sterk gesteld, maar u zegt ongeveer hetzelfde. U zegt dus ook dat het gebouw er staat en u vraagt : “Wanneer gaat u er nu eindelijk eens aan beginnen ?” Terecht. Wij vinden dat ook.

Wat is nu de waarheid ? Ik heb mij ook niet uit te spreken over de deontologie van een journalist, maar als men één klok hoort, dacht ik altijd dat een journalist toch ook eens de andere klok kon laten luiden en dan kon hij nog altijd afwegen wat hij er wilde van maken. In ieder geval zijn wij daarover niet gehoord, maar een ambtenaar permitteert zich wel om naar een bestuur te schieten. Dat is voor hem.

U weet wat al gerestaureerd is, dus daar moet ik niet op terugkomen. Het restauratiedossier van de molen zelf loopt al een hele tijd. Natuurlijk, want dit vergt voorbereidende onderzoeken, studies, uitgevoerde instandhoudingswerken en – en nu komt het – er is voornamelijk het feit dat in de gewestplanwijziging van 1999 de Zwalmolen volledig werd ingekleurd als natuurgebied.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, u weet wat dit betekent. Als u dit wil realiseren in de molen, waar ook een toeristisch centrum moet komen, kunt u het in natuurgebied vergeten. Wij hebben het niet in natuurgebied geplaatst, maar onder meer onze goede vriend mijnheer Hildebrand De Vuyst. Het is ingekleurd als natuurgebied. Met andere woorden, het bekomen van een bouwvergunning door AROHM was, om het zacht uit te drukken, problematisch. Dat betekent dat we er geen kregen. We zaten dus voor lange tijd geblokkeerd.

We zaten hier natuurlijk in de periode van het striktst stedenbouwkundig beleid dat niets toeliet in natuurgebieden. Vanuit Monumenten en Landschappen – en van daaruit redeneert mijnheer De Vuyst – waren er minder problemen. Ze hebben in 1999 het voorontwerp nagekeken, het restauratiedeel nagekeken en goed bevonden. Ze hebben hun opmerking geformuleerd en er is rekening mee gehouden. Dus voor hen is de kous af.

Maar ik stel vast dat binnen één administratie de ene van de andere ook niet weet. Deze betrokken ambtenaar had kunnen weten dat wij daar niets konden doen, niets mochten doen omwille van de zoning van het gebied waar nota bene hij mede had voor gezorgd. Tot daar.

De invoering van het nieuwe decreet, van april 2000, gewijzigd in 2001, liet ons toe om onder bepaalde voorwaarden restauratiewerken met functiewijzigingen uit te voeren. Met andere woorden, de uitbouw van het gebouw met een bureau van toerisme viel daar op dat moment nog altijd niet onder. Dus we konden nog niet weg. Voor deblokkering van het dossier was er een gewestplanwijziging nodig. Er is bezwaarschrift ingediend en het gebied is nu - definitief, relatief definitief, denken we - ingekleurd als natuurgebied met toeristische waarde. Nu kunnen we wel weg. De vergunning is ons verleend op 26 april 2001.

DEBATTEN

Waar zit nu het probleem ? We mogen nu, maar we kunnen weer niet omdat de diensten van mijnheer De Vuyst ons zeggen : "U zijt veel te laat. Nu hebben we geen geld om uw 60 % te subsidiëren en het is uw schuld want u bent een slechte huisvader. Had u ons dat in 1999 gevraagd, dan hadden wij gelden gereserveerd". Alleen konden we het in 1999 niet vragen want we kregen geen bouwvergunning. Nu hebben we een bouwvergunning en nu krijgen we geen geld. Als wij mogen voortgaan op wat ik hier in de pers lees, zal het nog ten vroegste 2004 zijn dat het de heren van de administratie zal geloven het dossier aan de minister voor te leggen. Wat zegt hij ? Hij zegt : "Vroeger moeten we het niet doen, want er is geen geld". Dat is de waarheid in het dossier.

Mijnheer Gillis. De Sint-Baafskathedraal.

Ik ga beginnen met te zeggen dat de collega gelijk heeft dat het bedrag op een verkeerd nummer staat ingeschreven. Zoveel is duidelijk.

Wat is het probleem ? We gaan daar niet te lang in theorie over praten. En dat er nu een kanunnik is die vindt dat de sky niet de limit is, heeft met dit niets te maken. Ik weet overigens welke kanunnik u bedoelt. Dat het vermaledijde concordaat ervoor gezorgd heeft, zal wel juist zijn. Maar dit vermaledijde concordaat is er gekomen ter compensatie van de nog veel meer vermaledijde gelegaliseerde diefstal die enkele tientallen jaren voordien had plaatsgegrepen. Laat ons alles een plaats geven. Maar dat is niet de kern van de zaak.

We hebben hier in huis lang getwijfeld of de Sint-Baafskathedraal nu onze eigendom was of niet. Nu blijkt, voorlopig, dat de kathedraal niet onze eigendom is. Met andere woorden, het initiatief om dergelijke werken in het verlengde van de restauratiewerken te laten plaatsgrijpen is een initiatief dat niet van ons zal afhangen.

Er zijn besprekingen aan de gang met de diensten van Monumentenzorg van hoe men wat en waar men al dan niet met een houten plankje iets kan oplossen en of voor gehandicapten een lift niet nuttig zou kunnen zijn, tenzij u mensen bereid vindt om ze te dragen en plankjes lossen soms ook niet alles op.

Wij gaan in ieder geval in dit dossier geen initiatief nemen. Wij kunnen daarin ook geen initiatief nemen. Het dossier zal geïnitieerd moeten worden - als ze het initiëren - door de eigenaar. Dan zal er de subsidieaanvraag zijn bij de Vlaamse gemeenschap voor 60 % en voor 40 % ten onze laste.

Dat is op dit ogenblik de stand van zaken binnen dit dossier.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik dank u voor uw bijna eindeloos geduld. Nog eens bedankt voor de belangstelling, de bedenkingen en de bemerkingen die u binnen deze sector hebt aangebracht en vooral dank u voor het feit dat u fundamenteel achter dit cultuurbeleid staat.

Dank u.

Applaus

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb gehoord dat gedurende mijn tijdelijke afwezigheid mijn naam genoemd werd in dit halfroond. Laat ik aan onze goede collega De Loor in de eerste plaats stellen dat ik het volste vertrouwen heb in ieder van mijn collega's om te antwoorden over hun vakgebied wanneer ze daarover geïnterpelleerd worden. Wat de algemene tussenkomst betreft is er de gelegenheid geweest voor de fracties om in naam van de fractievertegenwoordigers opmerkingen daarover te maken. Ik beschouw dus de opmerking van collega De Loor als een individuele opmerking als dusdanig en ik denk dat collega Van Der Meiren naar de inhoud van de zaak in verband met het museum van Velzeke duidelijk maar beleefd is geweest toen hij gealludeerd heeft op het feit dat de collega hier zorgen naar buiten kwam brengen over een problematiek die hij zelf perfect kende als bestuurder. En dan moet ik zeggen aan deze raad : de raadsleden hebben mandaten als bestuurder, kennen de zaken als dusdanig, behartigen daar ook het provinciaal belang, Collega, en niet het lokaal belang, zelfs als ze lokale roots hebben in deze zaken. Ik voel me dan ook totaal niet gevat door wat de collega hier gezegd heeft. Ik verdenk er de collega niet van dat het een vorm van intellectuele oneerlijkheid is. In het geval van de collega De Loor durf ik dat niet vermoeden, maar ik vind het niet fijn.

Dank u.

De heer Anthuenis

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Het huis Thuysbaert.

Ik heb gisteren door mijnheer Liebaut verdoken kritiek gehoord en ik heb vandaag door de gedeputeerde reële kritiek gehoord op het huidige stadsbestuur van Lokeren. Ik vind het spijtig, want het stadsbestuur kan zich hier niet verdedigen. Ik voel mij zeer betrokken bij de discussie - destijds heb ik zelf het contract met de provincie ondertekend - en vanzelfsprekend heb ik navraag gedaan. Ik heb vernomen dat benevens de brief waarop de gedeputeerde gealludeerd heeft - en waarin Lokeren werkelijk gewezen heeft op de beperkte financiële budgettaire middelen - er op 27 juli nog een brief is gericht aan het provinciebestuur. In deze brief werd duidelijk aangestuurd op een gesprek om samen eens van gedachten te wisselen over de plannen in het algemeen, maar ook over de globale functie van het huis Thuysbaert in het kader van het cultuurbeleid van Lokeren en de provincie Oost-Vlaanderen en dit binnen de perken van de budgettaire middelen van de stad Lokeren, rekening houdend met de lopende activiteiten die er zijn, beperkt, en met de toekomstige activiteiten die op het getouw staan. Tussen haakjes, het schepencollege bestaat uit een VLD-SP-coalitie.

Mijnheer de Gedeputeerde houdt uw tussenkomst nu in dat u de overeenkomst met een toch belangrijke stad van uw provincie, zonder overleg eenzijdig gaat stopzetten ?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Het is helemaal niet de bedoeling geweest om welke kritiek dan ook op welk gemeentebestuur dan ook te uiten. Ik heb gezegd dat dit onze zaken niet zijn. Ik heb alleen vastgesteld uit de gesprekken en een brief dat de convenanten die inderdaad indertijd met Lokeren zijn afgesloten, niet meer passen binnen het beleid zoals dit in Lokeren vandaag wordt gevoerd. Ik heb daar alleen maar begrip voor. Wij moeten ons niet gaan moeien met lokale beleidskeuzes.

Zetten wij de overeenkomst stop ? Wij zetten ze niet stop. Na onze reactie hebben wij in een tweede brief de vraag gekregen om een gesprek te hebben. Gaan we dat gesprek hebben ? Vanzelfsprekend. Het zou nogal erg zijn om niet in te gaan op de vraag van een gemeentebestuur om nog eens te komen spreken en eventueel met een gewijzigd standpunt te komen. Dat weet ik niet hè. Als natuurlijk het standpunt is zoals we dit al kennen, ja bon, dan denk ik dat wij als vrienden vrij snel uit mekaar zullen gaan zonder ruzie te maken, maar wij zullen de conclusies moeten trekken uit een beslissing die terecht en alleen maar in Lokeren kan worden genomen. Maar gesprek, vanzelfsprekend.

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,
Kort vier puntjes.
Caermersklooster.

We hopen op Vlaams geld, maar wat als er geen Vlaams geld komt ? Dit jaar, volgend jaar, binnen drie jaar, binnen vijf jaar ? Wat zijn dan de intenties van de deputatie ?

Huis Anton Van Wilderode.

Gisteren, in de tussenkomst van collega Liebaut was er wat schrik dat de bibliotheek en het archief zouden afvloeien richting Vlaams-Brabant. Ik dacht dat wij samen met de verkoop en de aankoop door de provincie garanties hadden gekregen dat alles 100 % zeker ter plaatse bleef. Graag nog eens bevestiging daarvan.

Derde punt waar de gedeputeerde niet op ingegaan is, is de beheerstructuur Velzeke-Ename. Welke noodzakelijke wijzigingen mogen we daarin nog verwachten ?

DEBATTEN

Sint-Baafskathedraal.

Of de provincie al dan niet eigenaar is van de kathedraal, is eigenlijk voer voor juristen en ook voer voor linguïsten die al die Franse oude teksten eigenlijk op een correcte manier zouden moeten vertalen en dat is eigenlijk nog nooit gebeurd. Maar belangrijk is dat we blijkbaar van plan zijn om in het kader van de restauratie van het hoogkoor de Sint-Baafskathedraal in opstal te nemen. Als wij de kathedraal in opstal nemen, dan wil dat ook zeggen dat we voor de aanpassingswerken waar ik het daarnet over had – de crypte, het hoogkoor, het toegankelijk maken voor gehandicapten - dan ook bouwheer daarvoor worden, hetgeen de zaak toch in een gans ander perspectief plaatst.

Dank u.

De heer voorzitter

Kan de gedeputeerde in één adem antwoorden alsjeblief ?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Heel kort, want ik heb zin in een pint.

Geld voor het Caermersklooster ? Dat zal deze raad beslissen. Als wij bereid zijn om zèlf 400 à 500 miljoen BEF bij mekaar te brengen voor de restauratie, zal ik niet neen zeggen. Alleen, ik weet vandaag niet waar wij dat zullen halen. Wachten wij op geld ? Allicht wel. Als we het niet zouden doen, zouden we allicht het verwijt krijgen dat wij het niet doen.

Huis Van Wilderode.

Ik wil herbevestigen dat noch het archief, noch de werken naar Vlaams-Brabant gaan . Ze blijven waar ze zijn, ik bedoel op zijn minst in Oost-Vlaanderen.

De Sint-Baafskathedraal.

Dit is eigenlijk een dossier dat je in de sector verplichte toelagen in het kader van monumenten moet kaderen. Daar zal het ook geplaatst worden bij begrotingswijzigingen. Zoals wij afhankelijk zijn van datgene wat in Vlaanderen beslist wordt rond de restauratiedossiers van welke aard dan ook, zullen wij ook hier pas gevat zijn op het moment dat Vlaanderen een vaste belofte van toelage zal doen. Ik weet niet in welke fasering. Een ding is vrij zeker : dit is een dossier waarvan het bedrag volgend jaar niet zal worden uitgegeven.

Velzeke-Ename.

Ik heb de vraag niet beantwoord omdat de vraagsteller niet meer in het halfroond aanwezig is. Ontslaat ge mij van een antwoord daarop, Voorzitter, en zal ik antwoorden wanneer de collega er is ? We kunnen er misschien mee beginnen.

De heer voorzitter

Absoluut, Mijnheer de Gedeputeerde, u bent ontslagen van uw antwoord.

De heer De Loor

Voorzitter,

Ik zal beginnen met te stellen dat ik de beleefdheid heb niet uit te spreken de eerste gedeputeerde te verdenken van dingen waar hij mij ook niet van verdenkt. Ik heb de beleefdheid het niet te doen, ik zal hem niet beledigen. Ik wil toch het volgende zeggen.

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, u zegt dat ik alles zeer goed weet omdat ik in de raad van bestuur zit. Ik moet u toch ontgoochelen, want de laatste keer dat de raad van bestuur is samengekomen dateert van maart 2002 en dat is toch al een maand of zeven geleden. Dat ik de actuele informatie zou weten, is zeker niet het geval.

Ten tweede kan ik u ook zeggen dat het de afspraak was - maar dat is zeker geen verwijt naar de commissievoorzitster, noch naar de gedeputeerde - dat we in juni van dit jaar een werkbezoek aan het museum zouden brengen met de 4e commissie waar een toelichting over de stand van zaken van dit dossier zou worden gegeven. Die vergadering is omwille van beroepsredenen van de gedeputeerde voor

cultuur niet doorgedaan en is gepland voor december. Verdenk mij dus niet dingen te vragen die ik al op voorhand zou weten en zelfs al zou ik het doen, dan is het uiteraard nog mijn absoluut recht.

De heer voorzitter

Ik denk, Collega, dat ik ...

De heer De Loor

Neen, neen, ik heb nog niet gedaan.

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, u voelt zich blijkbaar bijzonder aangesproken door mij. Ik kan u geruststellen, ik heb u gewoon geciteerd naar aanleiding van de toelichting die u heeft gegeven bij de begroting, niet meer en niet minder. Ik heb gewoon gezegd dat u een opsomming heeft gemaakt van een aantal engagementen uit het verleden - maar ik ga mezelf niet citeren - maar dat u, al dan niet bewust - maar waarschijnlijk niet bewust - vergeten bent het PAM Velzeke, derde vleugel daarbij te vernoemen. Meer heb ik daar absoluut niet over gezegd. Dus uw reactie vond ik eigenlijk buitensporig.

Ik wil ook de gedeputeerde voor cultuur kort antwoorden. U zal allicht niet ontkennen dat wij in oktober daarover hebben gedebatteerd in deze raad en dat het geduurd heeft tot februari van dit jaar - ik heb inderdaad het dossier ingekeken, ik steek dat niet weg - vooraleer een eerste ambtelijke vergadering daarover is gehouden. Het is niet de stad Zottegem die de bepalende factor zal zijn, maar wel het Ruimtelijk Uitvoeringsplan van de provincie. Dat zal belangrijker zijn. Ik heb ook in de verslagen van de diverse ambtelijke vergaderingen gelezen dat het eigenlijk al moest zijn opgemaakt in april van dit jaar zodanig dat de bouwaanvraag in maart van volgend jaar zou kunnen worden ingediend. Dat heb ik daarover gelezen.

Ook nog een kort antwoord aan collega Beke. Als ik collega Beke hoor zeggen dat zijn fractie uiteraard het museumbeleid van de deputatie steunt, dan kan ik hem enkel zeggen dat ook onze fractie - bij afwezigheid van mijn fractieleider kan ik dat zeggen - dit uiteraard steunt, getuige de aanwezigheid van twee commissieleden van de drie op de laatste vergadering in het Molenmuseum en waar trouwens niet alle fracties kunnen zeggen dat ze zo talrijk aanwezig waren, maar dat laat ik buiten beschouwing. Mijnheer Beke, ik ben zeer verheugd dat u daarover ook bezorgd bent en als ik allusie maak op een aantal mensen van de fractie van de eerste gedeputeerde die bezorgd zijn over dit dossier en het dossier een warm hart toedragen, dan heb ik het uiteraard over uzelf en mevrouw De Waele, maar ook nog over een paar anderen in uw fractie die in het verleden, nog niet zo lang geleden zelfs, zeer bezorgd waren over dit dossier. Ik had ze ook vandaag verwacht in deze discussie, meer wou ik daarover niet zeggen, Mijnheer Beke.

Dank u, Voorzitter

De heer voorzitter

Ik denk dat het ieders bezorgdheid is wat het PAM betreft, en ik zal er ook over waken vanuit het bureau, dat de voorzitter van de 4e commissie zeker en vast een werkbezoek brengt aan Velzeke in de maand december van dit jaar nog.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Gedeputeerde,

Bedankt voor uw antwoord uiteraard. Als enige kritiek op mijn tussenkomst - u vermeldde het nogal uitdrukkelijk en daarom wil ik kort een antwoord geven - had u het over de tekortkoming dat ik geen beperking had opgelegd aan de lokale schrijvers. En met die beperking bedoelde u dat enkel de kwaliteitsmensen in aanmerking zouden komen. Had ik dat gedaan dan had u terecht aan mij de vraag gesteld: "Wie of wat zijn dan wel die kwaliteitsmensen?"

DEBATTEN

Het is omdat u het zo uitdrukkelijk zegt dat ik er vragen bij stel, want kwaliteit is zeer belangrijk. Ik heb ook in mijn tussenkomst gewezen op het feit dat wij in een maatschappij leven van verkoopcijfers en van kijkcijfers, vaak ten koste van de kwalitatieve meerwaarde van werken die niet direct toegang vinden tot het grote publiek. Als we het bijvoorbeeld hebben over gesubsidieerde werken, ik denk bijvoorbeeld aan de werken die wij als provincieraadslid krijgen, de vele mooie kunstboeken en andere werken, dan zijn daar ook werken bij waar ik mij vragen stel over de kwalitatieve meerwaarde en waarschijnlijk zullen wij misschien op dezelfde golflengte zitten of over sommige boeken van mening verschillen. Hetzelfde eigenlijk voor boeken van jonge schrijvers en dan gaat het toch over mensen die niet gesubsidieerd worden. Zij moeten soms een lange weg afleggen voor ze enige bekendheid krijgen of tot hun werken, zelfs hun eerste werken, na jaren pas naar waarde geschat worden. Het is eigenlijk hetzelfde als met schilders, of kunstenaars in het algemeen : in hun jonge jaren worden zij vaak afgekraakt en vele kunstenaars, dan meestal wel schilders, zijn maar bekend of beroemd geworden nadat ze al lang dood waren. Ik meen dat - als we dan over kwaliteit mogen spreken - als jonge schrijvers erin slagen om een uitgever te vinden die hun werk wil publiceren, er toch wel een publiek is dat dat werk kwalitatief een meerwaarde vindt en dan stel ik mij eigenlijk vragen bij het omschrijven van een kwalitatieve meerwaarde door een politiek orgaan.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik denk dat de gedeputeerde nu gaat antwoorden. Zeer kort dan, Mijnheer de Gedeputeerde, als het kan.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Ik zal inderdaad korter zijn dan de tussenkomsten. Als u zelf als criterium aangeeft : "een uitgever vinden", dan zeg ik "akkoord". Want er bestaan, en dat weet u allicht ook als u in de lokale gemeenschap rondloopt en dat zal dus wel, heel veel publicaties die niet door een uitgever zijn uitgegeven. Dat bedoelde ik. Het is uiteraard een moeilijke discussie en ik weet dat gij dat ook zo bedoelt, dus ...

De heer Stevenheydens

Ik heb het in mijn tussenkomst bijvoorbeeld gehad over lokale schrijvers die een uitgever hadden die heel weinig aan bod kwamen. Maar er zullen waarschijnlijk ook kwalitatieve werken zijn zonder een uitgever, uiteraard.

De heer Hertog

Om in alle sereniteit te eindigen vandaag, een korte repliek op enkele vragen en bemerkingen van de gedeputeerde.

De subsidies aan de cultuurtempels, aan de centers of excellence.

Uiteraard pleit ik niet voor een afschaffing, maar wel voor een gezond evenwicht. Wanneer instellingen reeds zeer veel Vlaams geld krijgen, en terecht denk ik, is het niet aan de provincie, omdat die instellingen van Vlaams of internationaal niveau zijn, om daar bovenop nog meer steun of veel meer steun te verlenen. Ik denk dat het de kleintjes zijn die het vaak zeer moeilijk hebben die hier in eerste instantie op de provincie moeten kunnen rekenen.

Ook hier dreigt weer het Mattheüs-effect, waar ik ook al naar verwezen heb in mijn tussenkomst. De instellingen die reeds veel krijgen, die krijgen nog meer. Ik wil dus absoluut geen afschaffing, ik wil wel een eerlijke verdeling van de middelen.

Wat betreft een daling van de subsidies aan de gemeentelijke culturele centra, lees ik in de begroting in artikel 7620464000 - lokaal cultuurbeleid - toegestane subsidies aan gemeentelijke, culturele centra, een bedrag van 116 000 EUR daar waar dat vorig jaar 136 000 EUR was. Het is best mogelijk dat ik iets over het hoofd heb gezien of misschien is de begroting niet gedetailleerd genoeg om er alles uit te halen, maar bon, ik lees wat ik lees, het is een daling van 20 000 EUR.

En over die critici dan die vinden dat het niveau van het publiekstheater naar beneden ging toen er veel volk kwam, tja, cultuurnobisme is van alle tijden natuurlijk. Het is een klassiek gegeven. Het is van alle tijden. Ik bedoel, er zijn altijd mensen geweest die een boek pas heel goed vinden wanneer alleen zij het gelezen hebben en dan liefst nog in de originele taal en dan liefst nog Servo-Kroatisch, want dat kan dan niemand begrijpen en dan pas is het echt een interessant boek. Dat soort cultuurnobisme bestaat dus inderdaad en werd vroeger vaak op de korrel genomen door bijvoorbeeld Woody Allen. Ik stel voor dat we hetzelfde doen met die cultuurnobisten en er eens goed mee lachen en gewoon doen wat we moeten doen, namelijk het bereiken van een echte sociale mix.

Ten slotte, wat het probleem van het bereiken van een sociale mix in de opera betreft, twee kleine opmerkingen. Het probleem van de opera is natuurlijk dat je pas binnen geraakt als je een abonnement hebt. Dat is al vrij duur op zich, dus eigenlijk kan er geen sociale mix bereikt worden omdat je over vele duizenden franken moet beschikken en vaak gaan die abonnementen over van vader op zoon omdat je anders niet aan de bak kunt komen.

Tweede punt : wanneer de opera uitwijkt van zijn vaste stek en bijvoorbeeld voorstellingen geeft op de Grote Markt in Sint-Niklaas of in Gent op het Sint-Baafsplein, dan trekt ze wèl duizenden mensen, dan bereikt ze wel een sociale mix. Ik bedoel maar dat het best mogelijk is om het te bereiken, alleen vraag ik aan de opera, maar ook aan andere instellingen en dus ook aan de provincie om er wat meer over na te denken om dat te bereiken en niet altijd te zeggen dat het onmogelijk is.

Dank u.

De heer voorzitter

U heeft op een aangename manier een tweeënhalve uur durend debat rond cultuur, artikelsgewijze besprekingen, tot een einde weten te brengen.

Wij danken oprecht alle sprekers en ook in het bijzonder de gedeputeerde verantwoordelijk voor dit vak cultuur, begrip cultuur. Cultuurbeleid 2003 is hiermee uitgeput.

Wij stellen voor dat de provincieraad opnieuw vergadert op maandag, 14 oktober om 14 00 uur stipt met aan de agenda Toerisme, Recreatie en Sport.

Ik wil er u ook op wijzen, Collega's, dat er nog 70 sprekers zijn ingeschreven. In overleg met de voorzitter zullen we maandag zeker Toerisme, Recreatie en Sport afwerken, dinsdag Milieu, Natuur en Ruimtelijke Ordening met 24 tussenkomsten. Op woensdag gaan we naar het einde met 25 tussenkomsten aangaande het Sociaal debat zodanig dat we donderdag deze sessie kunnen besluiten met een aangenaam banket.

EINDE VAN DE ZITTING